

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΣΤ'

Τετάρτη 23 Ιουνίου 2004

Αθήνα, σήμερα στις 23 Ιουνίου 2004, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.55' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΣΩΤΗΡΗ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Κωνσταντίνο Τσιπλάκη, Βουλευτή Σερρών, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. **ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ** – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας ζητεί την επίλυση οικονομικών και εργασιακών προβλημάτων των γεωτεχνικών.

2) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία Γονείς μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, κάτοικοι νήσου Καρπάθου ζητούν να ιδρυθεί στην Κάρπαθο ενιαίο ειδικό δημοτικό σχολείο και νηπιαγωγείο.

3) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μακρύ Γιαλού Λασιθίου ζητεί την επίσπευση των διαδικασιών για την κατασκευή και λειτουργία Κέντρου Υγείας σε παραχωρηθείσα οικοπεδική έκταση του Δήμου του.

4) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. **ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων Παιδιών και Πασχόντων από Μεσογειακή Αναιμία Θεσσαλονίκης ζητεί να γίνουν ρυθμίσεις στην εκπαιδευτική διαδικασία για τους εκπαιδευτικούς που πάσχουν από Μεσογειακή - Δρεπανοκυτταρική και Μικροδρεπανοκυτταρική Αναιμία.

5) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. **ΔΗΜΗΤΡΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία Κάτοικοι Αλτομυρών, του Δήμου Αβίας Μεσσηνίας ζητούν να αναγνωρισθεί ο οικισμός τους ως παραδοσιακός οικισμός της Δυτικής Μάνης.

6) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νέα Κίνηση Χημικών ζητεί την επίλυση προβλημάτων των Κλινικών Χημικών.

7) Ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Πειραιά κ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ωρομισθίων Εκπαιδευτικών ΟΑΕΔ Αττικής και Νήσων ζητεί την αναγνώριση της προϋπηρεσίας των μελών του.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στις με αριθμό 406/3-5-04 413/3-5-04 ερωτήσεις του Βουλευτή κ. Μιχάλη Καρχιμάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 428/27-5-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Τουρισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Αναφορικά με τις παραπάνω ερωτήσεις του Βουλευτή κ. Μ. Καρχιμάκη, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Μέσα στα άμεσα αλλά και μακροχρόνια σχέδια του Υπουργείου Τουρισμού είναι η χάραξη μιας στρατηγικής που θα βασίζεται στο μοντέλο της αειφόρου ανάπτυξης, θα σέβεται το περιβάλλον, και θα αναπτύσσει, προβάλλει και προωθεί όλες τις εναλλακτικές μορφές τουρισμού, στις οποίες συγκαταλέγεται και το γκολφ.

Όπως έχει γίνει γνωστό από απαντήσεις μας σε σχετικές ερωτήσεις στο πρόσφατο παρελθόν, δρομολογείται σαν πρώτο εγχείρημα μια μεγάλη προσπάθεια επένδυσης στο γκολφ στην περιοχή «Μακρύς Γιαλός» Λασιθίου.

Επιπροσθέτως, όσον αφορά την εκπόνηση μελέτης αξιοποίησης της εν λόγω έκτασης, αυτή θα ξεκινήσει αμέσως μετά την περιέλευση της διοίκησης και διαχείρισης του ακινήτου στην ΕΤΑ, αφού ολοκληρωθεί η παραχώρηση του από τη δασική υπηρεσία στον ΕΟΤ, η οποία δεν έχει ακόμα πραγματοποιηθεί.

Σας διαβεβαιώνω ότι το Υπουργείο θα στηρίξει προσπάθειες ανάπτυξης μορφών εναλλακτικού τουρισμού όπως το γκολφ, οι οποίες θα πρέπει να έχουν πάντα γνώμονα την προστασία του περιβάλλοντος, την αειφόρο ανάπτυξη περιοχών στις οποίες σχεδιάζονται τέτοιου είδους επενδύσεις, καθώς και τη βιωσιμότητα των επενδύσεων.

Ο Υφυπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

2. Στην με αριθμό 1079/26-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Απόστολου Φωτιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 30680/9-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, σας πληροφορούμε

ότι η Κυβέρνηση επανεξετάζει το όλο θέμα και πολύ σύντομα θα ανακοινώσει τις αποφάσεις της, προκειμένου βεβαίως να ενισχύσει με τον καλύτερο τρόπο τους ΟΤΑ, ώστε να ανταποκριθούν στο ρόλο που απαιτεί η νέα διαγραφόμενη πραγματικότητα.

Ο Υφυπουργός
Α. ΝΑΚΟΣ»

3. Στην με αριθμό 675/11-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Οικονόμου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ2/Γ/9418/28-5-04 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ανωτέρω ερώτηση που κατέθεσε στην Βουλή, ο Βουλευτής κ. Βασιλίας Οικονόμου, σας γνωστοποιούμε τα εξής:

Στο άρθρο 19 του Ν. 3054/2002, αναφέρεται ότι, από τον Ειδικό λογαριασμό του Υπουργείου Ανάπτυξης, με την επωνυμία «Λογαριασμός Χρηματοδότησης Εταιρειών Εμπορίας Πετρελαιοειδών για μεταφορές καυσίμων στις προβληματικές περιοχές της χώρας», διατίθεται για ετήσια ενίσχυση περιβαλλοντικών προγραμμάτων, ποσοστό ύψους 15% της ειδικής εισφοράς (έσοδα του λογαριασμού), στους Δήμους στην περιφέρεια των οποίων είναι εγκατεστημένα και λειτουργούν Διυλιστήρια.

Στα όρια του Δήμου της Νέα Περάμου δεν είναι εγκατεστημένα ούτε λειτουργούν Διυλιστήρια και επομένως ο εν λόγω Δήμος δεν περιλαμβάνεται στην διάταξη αυτή.

Ο Υπουργός
Δ. ΣΙΟΥΦΑΣ»

4. Στην με αριθμό 847/18-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Παντούλα δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΠ/50210/9-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 847/18-5-2004 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Μ. Παντούλα σχετικά με τη λειτουργία του Κέντρου Υγείας Βουτσάρá Ιωαννίνων, σας γνωρίζουμε ότι έχουμε απαντήσει στη Βουλή για το θέμα, σε σχετική ερώτηση του ίδιου Βουλευτή, με το αρ. ΓΠ 44782/18-5-04 έγγραφό μας, το οποίο επισυνάπτεται.

Ο Υφυπουργός
Ν. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

5. Στην με αριθμό 923/20-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μάνου Φραγκιαδουλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 82488/0092/7-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ανωτέρω σχετική ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Μάνος Φραγκιαδουλάκης, σας γνωρίζουμε ότι το θέμα της επέκτασης εφαρμογής των διατάξεων των Νόμων 2838/2000 και 3016/2002 σε όσους αποστρατεύθηκαν πριν την 1-7-2000 και την 1-7-2002, αντίστοιχα, που ίσχυαν οι εν λόγω Νόμοι μελετάται από το Υπουργείο Οικονομικών ενόψει και των παραμέτρων που συνδέονται μ' αυτό.

Ο Υφυπουργός
ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ»

6. Στην με αριθμό 883/19-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ευσταθίου Κουτμερίδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΠ/50197/10-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις με αρ. 883/19-5-2004 ερώτηση και 647/20-5-2004 αναφορά που κατατέθηκαν στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Σ. Κουτμερίδη σχετικά με πρόσληψη προσωπικού στο Νοσο-

κομείο Σερρών, σας πληροφορούμε τα εξής:

Για το έτος 2003 έχουν προκηρυχθεί οι εξής θέσεις προσωπικού για το Νοσοκομείο Σερρών:

- 12 θέσεις μόνιμου προσωπικού διαφόρων κλάδων και ειδικοτήτων.

- 30 θέσεις Νοσηλευτικού και παραϊατρικού προσωπικού με σύμβαση εργασίας Ι.Δ.Ο.Χ.

-46 θέσεις προσωπικού διαφόρων κλάδων και ειδικοτήτων μέσω του Ο.Α.Ε.Δ., για την απόκτηση εργασιακής εμπειρίας ανέργων διάρκειας 18 μηνών.

Εντός του 2004 προκηρύχθηκαν 44 θέσεις Νοσηλευτικού και παραϊατρικού προσωπικού και αναμένουμε την προκήρυξη 12 θέσεων προσωπικού διαφόρων κλάδων και ειδικοτήτων.

Με τα αρ. Υ10β/Γ.Π. 33057/5-4-04 και Υ10β/Γ.Π. 33051/1-4-04 έγγραφα μας, έχουμε ζητήσει από το ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α. την κατ' εξαίρεση έγκριση πρόσληψης 8121 θέσεων μόνιμου προσωπικού διαφόρων κλάδων και ειδικοτήτων, καθώς και 980 θέσεων προσωπικού με σύμβαση εργασίας Ι.Δ.Ο.Χ. διαφόρων κλάδων και ειδικοτήτων διάρκειας μέχρι 8 μήνες, για τη στελέχωση των Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων της χώρας.

Έχει δοθεί, καταρχήν, από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών η έγκριση (μεταξύ άλλων) για την πρόσληψη 4500 ατόμων διαφόρων κλάδων και ειδικοτήτων για Νοσοκομεία, ΕΚΑΒ, Ψυχιατρεία της χώρας.

Ο Υπουργός
Ν. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ»

7. Στην με αριθμό 1225/1-6-04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Παναγιώτη Κοσιώνη και Ιωάννη Πατσιλινάκου, δόθηκε με το υπ' αριθμ. 5069/9-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 1225/1.6.2004 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κυρίους Π. Κοσιώνη και Τ. Πατσιλινάκου, σχετικά με την στελέχωση του ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ Ν. Ηλείας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης έχει προωθήσει με το Π4/ΓΠ 38296/22.4.04 έγγραφο, διαδικασία πλήρωσης μέσω ΑΣΕΠ (180) κενών οργανικών θέσεων στις αποκεντρωμένες μονάδες κοινωνικής φροντίδας των Πε.ΣΥ.Π. όλης χώρας (Ν. 3106/03).

(ΔΙΠΠ/Φ.ΕΓΚΡ.8/233/9686/24.6.2003 Απόφαση έγκρισης ΥΠΕΣΔΔΑ).

Συγκεκριμένα για το ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ Ν. Ηλείας, αποκεντρωμένη μονάδα κοινωνικής φροντίδας του Πε.ΣΥ.Π. Δυτ. Ελλάδας, έχουν συνυπολογισθεί τρεις (3) θέσεις (ΤΕ Λογοθεραπείας, Νοσηλευτών, Φυσιοθεραπείας) και μία (1) θέση ΔΕ Δ/κού-Λογ/κού.

Ο Υφυπουργός
Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ»

8. Στην με αριθμό 1190/28-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Καρχιμάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΤΚΕ/Φ2/13013/10-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμό 1190/28-5-04 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Μιχάλης Καρχιμάκης και αφορά το αίτημα των εργαζομένων στα ΚΕΠ, για τη μετατροπή των συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ή έργου σε αορίστου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης με το σχέδιο του Προεδρικού Διατάγματος για την ορθή ενσωμάτωση της Κοινοτικής Οδηγίας 99/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 στο εσωτερικό δίκαιο, που έδωσε ήδη στη δημοσιότητα, έχει διαλάβει και μεταβατικές διατάξεις με τις οποίες θέτει τους κανόνες με τους οποίους γίνεται απευθείας μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου ή έργου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου γενικώς και απροσώπως. Το κατά πόσον συντρέχουν τα συγκεκριμένα κριτήρια που ορίζει το διάταγμα για την μετατροπή των συμβάσεων θα κριθεί

από τα αρμόδια, κατά περίπτωση, όργανα.

Για όσους δεν συμπεριληφθούν στις ανωτέρω ρυθμίσεις, όπως έχει ανακοινωθεί, από τον Υπουργό Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, θα υπάρξει νομοθετική ρύθμιση για ενισχυμένη μοριοδότηση της προϋπηρεσίας τους.

Ο Υφυπουργός
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ»

9. Στις με αριθμό 908 και 911/20-5-04 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Δημητρίου Λιντζέρη και Αλέξανδρου Ακριβάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 35 και 36/8-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση των με αριθμό 908 και 911/20-5-2004 ερωτήσεων των Βουλευτών κ. Δημήτρη Λιντζέρη και κ. Αλέξανδρου Ακριβάκη σχετικά με την πορεία του έργου κατασκευής του Καταστήματος Κράτησης στο Δήμο Βαγίων Βοιωτίας, επισημαίνονται τα εξής:

Από το 1996, που ιδρύθηκε η εταιρία «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.» μέχρι και το 2002, κατασκευάστηκε μόνο ένα νέο Κατάστημα Κράτησης, στο Μαλανδρίνο του Νομού Φωκίδας δυναμικότητας μόλις 280 κρατούμενων και, δυστυχώς, με τεράστια εγγενή κατασκευαστικά και λειτουργικά προβλήματα.

Εντούτοις, το 2003 και κυρίως το β' εξάμηνο, οπότε και πλησίαζαν οι εθνικές εκλογές, δημοπρατήθηκαν 9 νέα Καταστήματα Κράτησης και ενεγράφησαν άλλα 9 στο Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων (Π.Δ.Ε) για την υλοποίηση των οποίων η ετήσια προβλεπόμενη εκταμίευση είναι υποπολλαπλάσια του συνολικού προϋπολογισμένου κόστους. Συγκεκριμένα, το έργο «Νέο Γενικό Κατάστημα Κράτησης Αττική III», πέραν όλων των άλλων τίτλος ατυχής για ένα κατάστημα κράτησης που προορίζεται για το Δήμο Βαγίων Βοιωτίας, προϋπολογισμού 23,5 εκατομμυρίων ευρώ έχει εκταμιευμένη πίστωση μόλις 1 εκατομμυρίου ευρώ.

Επιπρόσθετα, οι δημοπρασίες των 9 πρώτων καταστημάτων κράτησης έγιναν με εξαιρετικά βιαστικές διαδικασίες και ελεγχόμενες ήδη ως προς τη διαφάνειά τους. Έτσι, το έργο του Καταστήματος Κράτησης στο Δήμο Βαγίων Βοιωτίας, δημοπρατήθηκε στις 21-1-2004 χωρίς να έχει υπογραφεί η έκδοση αδείας, η οποία υποβλήθηκε στο Υπουργείο Π.Ε.Χ.Ω.ΔΕ ένα μήνα μετά τη δημοπράτηση και χωρίς εκπόνηση Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων.

Λόγω γεινίασης του έργου με τη λίμνη Υλίκη, υπάρχουν σοβαρά περιβαλλοντικά προβλήματα, τα οποία πρέπει απαραίτητως να επιλυθούν κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, προτού αναληφθούν συμβατικές υποχρεώσεις με τον ανάδοχο του έργου και για να μην επαναληφθούν φαινόμενα, όπως αυτά του καταστήματος κράτησης στο Μαλανδρίνο, όπου έχει δημιουργηθεί ετήσιο κόστος 1 εκατομμυρίου ευρώ για μεταφορά λυμάτων.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης δεν έχει ακυρώσει κανένα έργο, συνεπώς ούτε και την κατασκευή του «Νέου Γενικού Καταστήματος Κράτησης Αττική III» στο Δήμο Βαγίων Αττικής. Εντούτοις, η σημερινή ηγεσία, διερευνά τη νομιμότητα και διαφάνεια όλων των έργων και διαδικασιών που παρέλαβε, ιεραρχεί τις προτεραιότητες και καταβάλλει προσπάθειες για φθηνότερη και συντομότερη αποπεράτωσή τους.

Στο πλαίσιο αυτό, σας ενημερώνουμε ότι έργο κατασκευής του Καταστήματος Κράτησης στο Δήμο Βαγίων Βοιωτίας, μόλις επιλυθούν τα προαναφερθέντα περιβαλλοντικά προβλήματα, πρόκειται να επαναδημοπρατηθεί με ανοιχτό μειοδοτικό διαγωνισμό με σκοπό την επίτευξη καλύτερου οικονομικού αποτελέσματος.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ»

10. Στην με αριθμό 861/18-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ανδρέα Μακρυπύδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 103/11-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή ότι η υπόψη Υπηρεσία επέσπευξε έργα του Νομού Αιτωλοακαρνανίας, τα οποία στο μεγαλύτερο μέρος τους βρίσκονται σε τελικό στάδιο και δεδομένης της ανάληψης της κατασκευής του φράγματος Πείρου-Παραπείρου, σημαντικού έργου υδροδότησης της Πάτρας, κρίθηκε απαραίτητη η μεταφορά της άσκησης αρμοδιοτήτων της Δ/νουσας Υπηρεσίας στο Τμήμα Κατασκευής Έργων (Τ.Κ.Ε) Πάτρας.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ»

11. Στην με αριθμό 860/18-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ανδρέα Μακρυπύδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 102/11-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή ότι η απόφαση της τριμελούς εξ Υπουργών Επιτροπής για την πρόσληψη 5 φυλάκων από την ΕΥΔΑΠ, εγκρίθηκε τέλος Νοεμβρίου 2003 και απεστάλη στον ΑΣΕΠ για έγκριση.

Ο ΑΣΕΠ καθυστέρησε και μόλις πρόσφατα στις 11.5.2004 γνωστοποίησε στην ΕΥΔΑΠ την έγκριση της προκήρυξης του διαγωνισμού.

Η ΕΥΔΑΠ, ως όφειλε, απέστειλε το αίτημα στις 27.5.2004 στο ΥΠΕΧΩΔΕ, το οποίο αφού ενημερωθεί επί του θέματος θα δώσει οδηγίες για την προώθηση της διαδικασίας διεξαγωγής του διαγωνισμού.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ»

12. Στην με αριθμό 823/18-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Άγγελου Μανωλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 101/11-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή τα εξής:

Η δημοπράτηση του έργου έγινε στις 4.6.2003 (κατάθεση προσφορών).

Η Επιτροπή Εισήγησης για Ανάθεση (Ε.Ε.Α.) μετά το πέρας των διαδικασιών ελέγχου προσφορών, εκπνώσεων, αιτιολόγηση προσφερόμενου μειοδότη, διαβίβασε το πόρισμά της στην Προϊστάμενη Αρχή (15.03.2004), και εκκρεμεί η έκδοση σχετικής απόφασης λόγω και πρόσφατης προσφυγής στο ΣτΕ.

Το έργο έχει ενταχθεί σε πρόγραμμα συγχρηματοδοτούμενο από την Ε.Ε. και μετά την ανάδειξη του αναδόχου εργολάβου θα προχωρήσει κανονικά.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ»

13. Στην με αριθμό 812/18-5-04 ερώτηση της Βουλευτού κ. Έλσας Παπαδημητρίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 100/11-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να πληροφορήσετε την κυρία Βουλευτή ότι το έργο με τίτλο: «Έργα οριστικής αποκατάστασης της κατολίπωσης στη χ.θ. 123+000 του αυτοκινητόδρομου Κορίνθου-Τρίπολης» ήδη δόθηκε στην κυκλοφορία.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ»

14. Στην με αριθμό 798/17-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νάσου Αλευρά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 98/11-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή τα εξής:

1. Το προωθούμενο νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης αφορά όλες τις δημόσιες συμβάσεις και συνεπώς εμπίπτει στην

αρμοδιότητα περισσότερων Υπουργείων.

2. Ο Ν.2522/97 «Δικαστική προστασία κατά το στάδιο που προηγείται της σύναψης συμβάσεως δημοσίων έργων, κρατικών προμηθειών και υπηρεσιών σύμφωνα με την Οδηγία 89/665 Ε.Ο.Κ.» (Α' 178), δεν αφορά τη διοικητική διαδικασία στα δημόσια έργα αλλά τη δικαστική προστασία στο στάδιο της δημοπράτησής τους και συνεπώς αφορά και το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

3. Η νομοθετική αρμοδιότητα σε θέματα που αφορούν τα Δημόσια Έργα ανήκει αποκλειστικά στο ΥΠΕΧΩΔΕ και ήδη εργαζόμεθα προς την κατεύθυνση αυτή.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ»

15. Στην με αριθμό 863/18-5-04 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ευαγγελίας Σχοινάρη-Ηλιάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 130/9-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του με αριθμ. πρωτ. 863/18-05-2004 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάστηκε ερώτηση της Βουλευτού κ. Ε. Σχοινάρη-Ηλιάκη που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Ο χωροταξικός σχεδιασμός της Κρήτης στα πλαίσια του Εθνικού Χωροταξικού Σχεδιασμού, αποτελεί βασική προτεραιότητα της Κυβέρνησης.

2. Μετά την ολοκλήρωσή του θα καθορισθεί το χρονοδιάγραμμα των έργων και δράσεων που θα απαιτηθούν για την υλοποίησή του, όπως αναφέρεται στην υπ' αριθμ. 73/28-05-2004 απάντηση του κυρίου Υπουργού Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε. σε ερώτηση της Βουλευτού κ. Ε. Σχοινάρη-Ηλιάκη στη Βουλή.

Ο Υπουργός
ΜΑΝΩΛΗΣ Κ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»

16. Στην με αριθμό 768/14-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Κουσελά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 122/8-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του με αριθμ. πρωτ. 768/14-05-2004 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάστηκε ερώτηση του Βουλευτή κ. Δ. Κουσελά που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Από τις διατάξεις του ν. 2932/2001 (Α'/145) για την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στις θαλάσσιες ενδομεταφορές, προβλέπεται η διαδικασία σύνδεσης και εξυπηρέτησης των νησιών μεταξύ τους και με την ηπειρωτική χώρα. Όπως είναι γνωστό, το δίκτυο ακτοπλοϊκών συνδέσεων είναι ενδεικτικό και ως εκ τούτου κάθε ενδιαφερόμενος πλοιοκτήτης έχει τη δυνατότητα να δηλώσει τακτική δρομολόγηση πλοίου και σε γραμμές οι οποίες δεν συμπεριλαμβάνονται σε αυτό.

2. Σύμφωνα με τις δηλώσεις των πλοιοκτητών, δεν εκδηλώθηκε ενδιαφέρον για τακτική δρομολόγηση πλοίων σε γραμμές για την εξυπηρέτηση των Κυθήρων και Αντικυθήρων από Πελοπόννησο και Πειραιά. Το ΥΕΝ ακολουθώντας δημοσίευσε πρόσκληση σύναψης σύμβασης για την αποκλειστική εξυπηρέτηση των εν λόγω γραμμών διάρκειας τριών ετών, αλλά ούτε κατά τη διαδικασία αυτή εκδηλώθηκε ενδιαφέρον.

3. Κατόπιν των ανωτέρω, το ΥΕΝ προχώρησε στην έκδοση προκήρυξης διενέργειας δημόσιων, διεθνών, ανοιχτών μειοδοτικών διαγωνισμών για την εξυπηρέτηση Κυθήρων και Αντικυθήρων με σύναψη σύμβασης ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας διάρκειας ενός έτους. Στις γραμμές που προκηρύχθηκαν συμπεριλαμβάνεται και η γραμμή Καλαμάτας - Κυθήρων - Αντικυθήρων - Καστελίου Κισσάμου (και με την προϋπόθεση το πλοίο να διαθέτει τουλάχιστον εκατό κλίνες).

Στόχος του ΥΕΝ με την παραπάνω προκήρυξη είναι η εξυπηρέτηση των συγκοινωνιακών αναγκών της ευρύτερης περιοχής με την επίτευξη όσο το δυνατόν περισσότερων συνδέσεων, με τα οικονομικότερα για το δημόσιο μισθώματα, δεδομένου ότι δεν εκδηλώθηκε κανένα επιχειρηματικό ενδιαφέρον.

4. Σύμφωνα με τις Κοινοτικές Οδηγίες, όλες οι προκηρύξεις θα πρέπει να δημοσιοποιούνται όχι μόνο σε εθνικό επίπεδο αλλά και σε κοινοτικό επίπεδο και να είναι απόλυτα διαφανείς. Η απευθείας ανάθεση γραμμών σε συγκεκριμένη εταιρεία, θα αποτελούσε κρατική ενίσχυση με αποτέλεσμα την παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, και την παραπομπή της Ελλάδας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για μη συμμόρφωση της με την ισχύουσα νομοθεσία.

Ο Υπουργός
ΜΑΝΩΛΗΣ Κ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»

17. Στην με αριθμό 721/13-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Πιπεργιά δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ6/Φ38/οικ.9231/26-5-04 έγγραφο από τον ΔΕ/Φ.38/οικ. 9231 Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, θέτουμε υπόψη σας ότι για το αιολικό πάρκο της εταιρείας ΑΙΟΛΙΚΗ ΚΑΝΔΗΛΙΟΥ ΑΕ. στη θέση «Οχυρό» ή «Ταμπούρια» του όρους Καντήλι, εντός των διοικητικών ορίων του Δήμου Μεσσαπίων Ευβοίας, η Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 9 και 28 του Ν. 2773/1999 (ΦΕΚ Α 286) και του οικείου Κανονισμού (ΦΕΚ Β 1498/2000) έχει εκδώσει στις 4.12.2001 άδεια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, που τροποποιήθηκε στις 9.7.2003, για συνολική ισχύ 15,3 MW.

Για το έργο εκδόθηκε στις 19.11.2003 από τη Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωροταξίας της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος έγκριση περιβαλλοντικών όρων σύμφωνα με το Ν. 1650/1986 (ΦΕΚ Α 160) όπως ισχύει μετά την ψήφισή του Ν. 3010/2002 (ΦΕΚ Α 91). Η αρνητική γνωμοδότηση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ευβοίας συνεκτιμήθηκε ενώ δεν περιήλθε στην αδειοδοτούσα Υπηρεσία η γνωμοδότηση του Ν. Συμβουλίου Ευβοίας εντός της προθεσμίας που θέτουν οι ρυθμίσεις του άρθρου 7 παρ. 4 και 5 της κοινής υπουργικής απόφασης Η.Π. 11014/703/Φ104/14.3.2003 (ΦΕΚ Β 332).

Περαιτέρω από τη Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης της ίδιας Περιφέρειας εκδόθηκε η άδεια εγκατάστασης 163/29.1.2004 που στην ουσία αποτελεί διαπιστωτική πράξη ύπαρξης όλων των αναγκαίων ενδιαμέσων εγκρίσεων.

Κατά συνέπεια δεν φαίνεται να υφίσταται νομιμοποιητική βάση για οποιαδήποτε ενέργεια επενεξάτασης των προαναφερομένων πράξεων αν μάλιστα ληφθεί υπόψη ότι γενικότερα η κατασκευή αιολικών πάρκων στην Εύβοια είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 10 εδάφ. γ) του Ν. 2941/2001 (ΦΕΚ Α 201). Οι διατάξεις αυτές επιβεβαιώνουν την κρατούσα αντίληψη ότι η ύπαρξη Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις ΑΠΕ δεν αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την υλοποίηση των σχετικών έργων. Αλλά και μετά την έγκριση του εν λόγω Πλαισίου για τη Στερεά Ελλάδα με την απόφαση της Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ 26298/1.7.2003 (ΦΕΚ Β 1469), διαπιστώνεται ότι η μέχρι σήμερα ανάπτυξη του τομέα είναι συμβατή με τις κατευθυντήριες γραμμές και τους προγραμματικούς στόχους του εν λόγω Πλαισίου.

Ο Υφυπουργός
Γ. ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ»

18. Στις με αριθμό 448/4-5-04 και 673/11-5-04 ερωτήσεις του Βουλευτή κ. Βασιλείου Οικονόμου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-379/28-5-04 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση των ερωτήσεων με αριθμ. πρωτ. 448/04-05-04 και 673/11-5-04 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Βασ. Οικονόμου, σύμφωνα και με τα με αριθμ. πρωτ. 218/Δ.Σ/13-5-04 και 226/ Δ.Σ/19-05.04 έγγραφα του Οργανισμού Αστικών Συγκοινωνιών Αθηνών, σας πληροφορούμε τα πιο κάτω:

Σύμφωνα με τον ισχύοντα συγκοινωνιακό χάρτη αρμοδιότητας του Ο.Α.Σ.Α., ο Δήμος Μαραθώνα και οι περιοχές βορειότερα του Αγ. Στεφάνου είναι εκτός αρμοδιότητας των αστικών συγκοινωνιών.

Προκειμένου να ενταχθούν οι ως άνω περιοχές στον τομέα

ευθύνης του Ο.Α.Σ.Α, απαιτείται η έκδοση Υπουργικής Απόφασης η οποία θα πρέπει να στηρίζεται σε ειδική μελέτη και στα πορίσματα γενικότερης συγκοινωνιακής ανάλυσης των μετακινήσεων των κατοίκων της περιοχής και αφού ληφθούν υπόψη τα πολεοδομικά και κοινωνικοοικονομικά χαρακτηριστικά της περιοχής καθώς και υφιστάμενη εξυπηρέτηση.

Προς τούτο η συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση των περιοχών αυτών θα εξεταστεί στο πλαίσιο της Γενικής Μελέτης Μεταφορών του Ν. Αττικής, η οποία πρόκειται το επόμενο χρονικό διάστημα να ανατεθεί από τον Ο.Α.Σ.Α. Ήδη ο Ο.Α.Σ.Α., αφού διενήργησε διαγωνισμό για την ανάθεση της σχετικής μελέτης, βρίσκεται στο στάδιο αξιολόγησης των προσφορών των ενδιαφερομένων, που έλαβαν μέρος σε αυτόν. Για την ολοκλήρωση της μελέτης αυτής, θα απαιτηθούν δύο περίπου έτη από την ημερομηνία υπογραφής της συμβάσεως.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΣ ΛΙΑΠΗΣ»

19. Στην με αριθμό 1235/2-6-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μάρκου Μπόλαρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 55083/9-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ., 1235/2.6.2004 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Μ. Μπόλαρη, σχετικά με την στέγαση των ιατρικών υπηρεσιών του Καταστήματος Ι.Κ.Α Σερρών στις εγκαταστάσεις του πρώην Νομαρχιακού Νοσοκομείου Σερρών, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Α' Π.Ε.Σ.Υ.Π. Κεντρικής Μακεδονίας στην 4η/22.2.2004 (Θέμα 30ο) Συνεδρίασή του ομόφωνα αποφάσισε την παραχώρηση στο Ι.Κ.Α των δύο κτιρίων του παλαιού Νοσοκομείου Σερρών, έναντι συμβολικού μισθώματος 1 ευρώ μηνιαίως.

Με την ίδια απόφαση του Δ.Σ. μέρος των εγκαταστάσεων παραχωρήθηκε για την εγκατάσταση της Σχολής Κωφάλαων του Σωματείου φίλων ψυχικής υγείας και του Συλλόγου Διαβητικών.

Επίσης, στο παλαιό Νοσοκομείο Σερρών παραμένουν και στεγάζονται οι υπηρεσίες του Ε.Κ.ΑΒ. Σερρών.

Ο Υπουργός
ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ»

20. Στην με αριθμό 841/18-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στυλιανού Ματζαπετάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΠ/50226/10-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 841/18-5-2004 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Σ. Ματζαπετάκη σχετικά με την υγειονομική περίθαλψη των αθλητών κατά την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων, στα ΠΓΝ ΚΑΤ, ΠΓΝ Ασκληπιείο και ΠΓΝ Ευαγγελισμός, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Εντός του έτους 2004 προκηρύχθηκαν οι παρακάτω θέσεις μόνιμου προσωπικού:

ΠΓΝ ΚΑΤ: (3) θέσεις ΠΕ Νοσηλευτικής, (14) θέσεις ΤΕ Νοσηλευτικής, (7)

θέσεις ΔΕ Αδ. Νοσοκόμων

ΠΓΝ Ασκληπιείο Βούλας: (2) θέσεις ΠΕ Νοσηλευτικής, (15) θέσεις ΤΕ Νοσηλευτικής

ΠΓΝ Ευαγγελισμός: (1) θέση ΠΕ Νοσηλευτικής, (31) θέσεις ΤΕ Νοσηλευτικής, (6) θέσεις ΔΕ Αδ. Νοσοκόμων

Αναμένουμε την έκδοση των πρώτων πινάκων κατάταξης προσωπικού από το ΑΣΕΠ.

Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης έχει ζητήσει από το ΥΠΕΣΔΔΑ την κατ' εξαίρεση έγκριση πρόσληψης 8.121 θέσεων μόνιμου προσωπικού, διαφόρων κλάδων και ειδικοτήτων, καθώς και 980 θέσεων προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, διαφόρων κλάδων και ειδικοτήτων διάρκειας μέχρι 8μήνες, για τη στελέχωση των Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων της χώρας.

Στο πλαίσιο του ως άνω αιτήματος, έχει δοθεί καταρχήν από

το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών η έγκριση για την πρόσληψη, μεταξύ άλλων, 4.500 ατόμων, διαφόρων κλάδων και ειδικοτήτων, για Νοσοκομεία, ΕΚΑΒ, Ψυχιατρεία της χώρας.

Η κατανομή του προσωπικού στα Νοσοκομεία γίνεται από τα Συμβούλια Διοίκησης, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες τους σε προσωπικό.

Επιπλέον σας γνωρίζουμε ότι κατά την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων θα υπάρξει αναστολή αδειών του προσωπικού των Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων και ειδικότερα των Ολυμπιακών Νοσοκομείων, προκειμένου να υπάρξει η απαραίτητη πληρότητα για τη συνεχή και απρόσκοπτη λειτουργία τους.

Ο Υπουργός
ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ»

21. Στην με αριθμό 829/18-5-04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Ιωάννου Πατσιλινάκου, Λιάνας Κανέλλη και Αντωνίου Σκυλλάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 50236/10-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 829/18.5.2004 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κ.κ. Ι. Πατσιλινάκου, Λ. Κανέλλη και Α. Σκυλλάκου, σχετικά με τη λειτουργία του Παιδοψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής (Π.Ν.Α), σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με το Πρόγραμμα «Ψυχαργός» (Β' Φάση) του Ε.Π. «Υγεία-Πρόνοια» του Γ' Κ.Π.Σ. θα αναπτυχθούν σε όλη την χώρα, με βάση τις αρχές της τομεοποίησης και της κοινωνικής ψυχιατρικής, δομές και υποδομές ψυχικής υγείας με σκοπό την αποϊδρυματοποίηση, τη συνέχεια της ψυχιατρικής φροντίδας, τη διασφάλιση της παραμονής τους στην κοινότητα και τη συνέχιση των σχέσεων με τη ζωή και τη δράση της τοπικής κοινωνίας, με στόχο την οριστική κατάργηση των Ψυχιατρικών Νοσοκομείων.

Για την αποκατάσταση και στήριξη των ατόμων που νοσηλεύονται στο Παιδοψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής (Π.Ν.Α) έχει εγκριθεί (υπ' αριθμ. 18127/17.10.01 Υπουργική Απόφαση) η δημιουργία και η ανάπτυξη από το Κέντρο Ψυχικής Υγιεινής (Ν.Π.Ι.Δ. του ευρύτερου δημόσιου τομέα) (5) οικοτροφείων στην Αττική και αλλού, δυναμικότητας (15) ατόμων το καθένα, όπου θα εγκατασταθούν οι χρόνιοι ασθενείς του Παιδοψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής, που έχουν πλέον ενηλικιωθεί.

Για τη λειτουργία των Οικοτροφίων το Κέντρο Ψυχικής Υγιεινής θα προσλάβει προσωπικό όλων των ειδικοτήτων (ιατρούς, ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς, εργοθεραπευτές, νοσηλευτές, διοικητικούς και γενικών καθηκόντων) και αριθμητικά σχεδόν διπλάσιο του αριθμού των ασθενών στους οποίους θα παρέχουν ανώτερες ποιοτικά υπηρεσίες.

Το Παιδοψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής θα αναπτύξει 2 ξενώνες για την εγκατάσταση των υπολοίπων ασθενών του. Επίσης προωθείται η περαιτέρω ανάπτυξη της λειτουργίας των τεσσάρων Ιατροπαιδαγωγικών Κέντρων και των δύο Κέντρων Ημέρας του Παιδοψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής που ήδη λειτουργούν στην Αθήνα. Έχει δρομολογηθεί η σύσταση των ανωτέρω Ιατροπαιδαγωγικών Κέντρων καθώς και η σύσταση των θέσεων του προσωπικού.

Με Υπουργική Απόφαση έχει προβλεφθεί για την κάλυψη των αναγκών των παιδιών και εφήβων η λειτουργία Παιδοψυχιατρικών Τμημάτων στα Γενικά Νοσοκομεία: Παιδών Πεντέλης, «Σισμανόγλειο», Ασκληπιείο Βούλας, Αγκαίας Κυριακού, με μεταφορά κλινικών από το Π.Ν.Α και στελέχωση των τμημάτων και με προσωπικό που θα μεταφερθεί από το Π.Ν.Α.

Η χρηματοδότηση των ανωτέρω δομών καλύπτεται αρχικά από το συγχρηματοδοτούμενο πρόγραμμα του Ε. Π. «Υγεία-Πρόνοια» του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, για 18 μήνες από την έναρξη λειτουργίας και στη συνέχεια από τον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σύμφωνα με την δέσμευση της χώρας μας Ευρωπαϊκή Επιτροπή και μειώνεται κατά το ποσόν του ειδικού ενοποιημένου νοσηλίου μετά την σύναψη συμβάσεων με τα ασφαλιστικά ταμεία.

Σαν πρώτη ενέργεια μετά από αίτημα των κατοίκων της περιοχής Ραφήνας και το υπ. αρ. 1065/17.12.2003 έγγραφο του Συμβουλίου Διοίκησης του ΠΝΑ περί μετασχηματισμού του, έχει εκδοθεί η υπ' αριθ. Υ3α/Γ.Π.125894/03 Κ.Υ.Α (ΦΕΚ 214/Τ.Β' /5-2-2004) με την οποία συστήθηκε Κέντρο Υγείας στην αστική περιοχή του Δήμου Ραφήνας, Νομαρχίας Ανατολικής Αττικής, ως αποκεντρωμένη οργανική μονάδα του Γ.Ν. Αττικής «Σεισμολόγιο».

Ο Υπουργός
ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

22. Στην με αριθμό 830/18.5.04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Σταύρου Σκοπελίτη και Ιωάννη Πατσιλινάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 50231/10.6.04 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 830/18.5.2004 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κ.κ. Σ. Σκοπελίτη και Ι. Πατσιλινάκου, σχετικά με την δημιουργία Κέντρου Ψυχικής Υγείας στη Ν. Χίο, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 5, του Ν. 2716/99 (ΦΕΚ 96/τ.Α. 17.5.99) το Κεντρικό Συμβούλιο Υγείας γνωμοδότησε για το Κέντρο Ψυχικής Υγείας Χίου.

Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης προέβη στην Απόφαση σύστασής του, καθώς και των θέσεων προσωπικού. Η απόφαση έχει υπογραφεί από το Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Στη συνέχεια εστάλη και αναμένεται να υπογραφεί από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, λόγω αρμοδιότητάς.

Οι θέσεις που πρόκειται να συσταθούν, είναι:

Ιατρών Ψυχιατρικής και Παιδοψυχιατρικής

Κατηγορία ΠΕ: ψυχολόγων, λογοθεραπευτών, παιδαγωγών δημοτικής εκπαίδευσης, εκπαίδευσης και αγωγής στην προσχολική ηλικία

Κατηγορία ΤΕ: Λογοθεραπευτών, Επισκεπτών Υγείας, Κοινωνικής Εργασίας, Εργοθεραπευτών, Διοίκησης Μονάδων Υγείας.

Κατηγορία ΔΕ: Τεχνικών

Σε ότι αφορά την έγκριση εξεύρεσης του κατάλληλου κτιρίου για τη στέγαση του Κέντρου Ψυχικής Υγείας, το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης εξετάζει ήδη διάφορες πρόσφορες λύσεις.

Ο Υπουργός
ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

23. Στην με αριθμό 995/25.5.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 31043/9.6.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στο ανωτέρω σχετικό, με το οποίο μας διαβιβάστηκε η ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κεγκέρογλου, αναφορικά με το αντικείμενο του θέματος, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στα πλαίσια του τριετούς προγραμματισμού προσλήψων προσωπικού ετών 2002-2004, παρεχόταν η ευκαιρία στους ΟΤΑ Β' βαθμού να αποστέλλουν αιτήματα για την πλήρωση θέσεων μόνιμου προσωπικού.

Το ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α, με το Α.Π. 34488/5-8-2003 έγγραφό του, γνώρισε στη Ν.Α Ηρακλείου ότι με την αριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΓΚΡ.1/219/16425 Π.Ε./24-6-2003 απόφαση της Επιτροπής του άρθρου 2 παρ. 1 της αριθμ. 55/98 ΠΥΣ (άρθρο 1 παρ. 51 του Ν.2412/1996 εκρίθηκαν 35 θέσεις διαφόρων ειδικοτήτων και κλάδων.

Στα πλαίσια της προαναφερόμενης έγκρισης η Ν.Α Ηρακλείου μας ενημέρωσε για τον αριθμό των θέσεων κατά κατηγορία και κλάδο βάσει των αιτημάτων που έχε υποβάλλει με τον τριετή προγραμματισμό 2002-2004 μέσα στις οποίες δεν έχει συμπεριλάβει τη συγκεκριμένη ειδικότητα παρά μόνο την ειδικότητα των Δ.Ε. Βοηθών Κτηνιάτρων.

Πέραν των ανωτέρω, για την άμεση αντιμετώπιση των προβλημάτων που έχουν προκύψει στη Ν.Α Ηρακλείου, λόγω της

έλλειψης προσωπικού, υπάρχουν οι κατωτέρω δυνατότητες.

Να αποσπασθούν υπάλληλοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 παρ.2β του Ν.2344/95, όπως ισχύει, ύστερα από σχετική αίτηση των ενδιαφερομένων, για χρονικό διάστημα μέχρι δύο (2) έτη, και με δυνατότητα παράτασης ενός (1) έτους.

β) Να αποσταλούν στην υπηρεσία μας αιτήματα για την πρόσληψη έκτακτου προσωπικού, εποχιακού, έως οκτώ (8) μήνες ή με σύμβαση μίσθωσης έργου (έως ένα (1) έτος).

Το ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α, με την Α.Π. 4039/29-1-2003 εγκύκλιό του, έχει γνωρίσει τη διαδικασία υποβολής των αιτημάτων αυτών, προκειμένου να χορηγηθεί η προβλεπόμενη έγκριση της 55/98 ΠΥΣ, όπως ισχύει.

Ο Υφυπουργός
Α. ΝΑΚΟΣ

24. Στην με αριθμό 840/18.5.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στυλιανού Ματζαπετάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 33/7.6.04 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή τα εξής: Στο άρθρο 13 του Συντάγματος προβλέπεται το απαραβίαστο της ελευθερίας της θρησκευτικής συνείδησης και της λατρείας κάθε γνωστής θρησκείας, εφόσον αυτή δεν προσβάλλει τη δημόσια τάξη ή τα χρηστά ήθη και δεν συνιστά προσήλυτο. Οι λειτουργοί όλων των θρησκειών συμπεριλαμβανομένης και της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού υπόκεινται στην ίδια εποπτεία της Πολιτείας.

Σύμφωνα με το άρθρο 39 παρ. 1 του Σωφρονιστικού Κώδικα (Ν. 2776/1999), ο κρατούμενος έχει το δικαίωμα να ασκεί τα θρησκευτικά του καθήκοντα και να επικοινωνεί με αναγνωρισμένο εκπρόσωπο του θρησκευάτος ή του δόγματός του. Οι προϋποθέσεις και η διαδικασία άσκησης των ως άνω δικαιωμάτων καθορίζονται στον εσωτερικό κανονισμό του καταστήματος κράτησης.

Σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 10 του Εσωτερικού Κανονισμού των γενικών καταστημάτων κράτησης τύπου Α και Β (υπ' αριθμ. 58819/2003 απόφαση Υπουργού Δικαιοσύνης) εκπρόσωποι κοινωνικών φορέων, βουλευτές, μέλη επιστημονικών εταιρειών, θρησκευτικών ή άλλων συλλόγων μπορούν να επισκέπτονται κρατούμενους με άδεια του Συμβουλίου Φυλακής, η οποία υποβάλλεται προς έγκριση στον Υπουργό Δικαιοσύνης.

Σύμφωνα με το άρθρο 39 παρ. 3 του Σωφρονιστικού Κώδικα σε κάθε κατάσταση κράτησης υπάρχει ναός ή κατάλληλος χώρος στον οποίο, όσοι από τους κρατούμενους επιθυμούν, παρακολουθούν τη θεία λειτουργία ή άλλες εκδηλώσεις θρησκευτικής λατρείας. Ο ορθόδοξος εφημέριος του ναού του καταστήματος κράτησης τελεί τις προβλεπόμενες εκδηλώσεις θρησκευτικής λατρείας και έχει ως εκ τούτου άμεση επαφή με τους ορθόδοξους κρατούμενους που το επιθυμούν.

Σε κάθε άλλη περίπτωση, όπου ιερέας οιοδήποτε δόγματος, συμπεριλαμβανομένων συνεπώς και των ορθόδοξων ιερέων, επιθυμεί να επισκεφθεί κρατούμενους, ακολουθείται η διαδικασία που προβλέπεται από τον Σωφρονιστικό Κώδικα και τον Εσωτερικό Κανονισμό (υποβολή σχετικού αιτήματος, άδεια Συμβουλίου Φυλακής, υποβολή για έγκριση στον Υπουργό Δικαιοσύνης).

Ενόψει των προαναφερθέντων, καθίσταται σαφές ότι δεν υφίσταται ζήτημα διαφορετικής αντιμετώπισης των διαφορετικού δόγματος πιστών και των ιερέων τους.

Σχετικά με τον ιερέα της Καθολικής Επισκοπής Σύρου-Θήρας-Κρήτης π. Πέτρο Ρούσσο, σας γνωρίζουμε ότι ήδη, με το από 21-5-2004 και με αριθ. πρωτ. 61466 έγγραφο της Γενικής Διευθύντριας Σωφρονιστικής Πολιτικής του Υπουργείου Δικαιοσύνης, γνωστοποιήθηκε στους κ. Διευθυντές των Καταστημάτων Κράτησης Αλικαρνασσού και Χανίων ότι χορηγήθηκε στον ιερέα αυτόν έγκριση να επισκέπτεται, ύστερα από συνεννόηση με τον κοινωνικό λειτουργό, τους καθολικούς κρατούμενους, που με δήλωσή τους το επιθυμούν, σε ημέρες και ώρες που θα καθοριστούν από τις Διευθύνσεις των Καταστημάτων Κράτησης.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

25. Στην με αριθμό 947/21.5.04 ερώτηση των βουλευτών κυρίων Νίκου Γκατζή και Τάκη Τσιόγκα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 31192/11.6.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, σας πληροφορούμε ότι, μετά την πρόσφατη κακοκαιρία στην Αλόνησο πραγματοποιήθηκε αυτοψία από επιβλέποντα Μηχανικό της ΤΥΔΚ Ν. Μαγνησίας και διαπιστώθηκαν καταστροφές στην εσωτερική και αγροτική οδοποιία του νησιού, οι οποίες εκτιμούνται σε 150.000,00 ευρώ περίπου.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μαγνησίας αυτήν την περίοδο έχει εγκατεστημένη εργολαβία στην Αλόνησο με τίτλο «Αποκατάσταση ζημιών στο οδικό δίκτυο Ν. Μαγνησίας - Εργολαβία Νήσος Αλόνησος». Στα πλαίσια της εργολαβίας αυτής θα αντιμετωπισθούν τα μικροπροβλήματα που δημιουργήθηκαν στο οδικό δίκτυο του νησιού.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝ. ΝΑΚΟΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 24 Ιουνίου 2004.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 207/21-6-2004 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστασίου Καραμάριου προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με την επίσπευση αποπεράτωσης του νέου αεροδρομίου της Νήσου Καλύμνου.

2. Η με αριθμό 212/21-6-2004 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Μιλτιάδη Παπαϊωάννου προς τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής

Προστασίας, σχετικά με την αναβολή κλήρωσης των κατοίκων του «Ολυμπιακού Χωριού».

3. Η με αριθμό 222/21-6-2004 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντωνίου Σκυλλάκου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την καταβολή αποζημιώσεων στους πληγέντες από τον παγετό αγρότες του Νομού Άρτας κλπ..

4. Η με αριθμό 224/21-6-2004 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη θεσμική θωράκιση και πρόοδο των δημοσίων έργων που κατασκευάζονται με συμβάσεις παραχώρησης κλπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δευτέρου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 210/21-6-2004 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντωνίου Καρπούζα προς τους Υπουργούς Δημόσιας Τάξης, Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με τη συμπεριφορά των οδηγών στους δρόμους κλπ..

2. Η με αριθμό 209/21-6-2004 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ευσταθίου Κουτμερίδη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την ανανέωση των συμβάσεων των γεωπόνων που υπηρετούν στις Ελληνικές Γεωργικές Ασφαλίσεις (ΕΛΓΑ) κλπ.

3. Η με αριθμό 223/21-6-2004 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με την επαναλειτουργία του εργοστασίου «SOFTEX» στη Δράμα κλπ..

4. Η με αριθμό 225/21-6-2004 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Τουρισμού, σχετικά με την κατασκευή «Τσιμεντένιου νησιού» στη Νέα Μάκρη κλπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις».

Ως γνωστόν, το νομοσχέδιο ψηφίστηκε στη χθεσινή συνεδρίαση επί της αρχής. Έχει σαράντα τρία άρθρα, τα οποία είναι καταναμμένα σε δύο μέρη: Στο πρώτο και στο δεύτερο μέρος. Η πρόταση που κάνουμε είναι να συζητήσουμε σήμερα το πρώτο μέρος που αποτελείται από το πρώτο μέχρι το έκτο κεφάλαιο, δηλαδή από το 1 έως και το 39 άρθρα και να αφήσουμε το δεύτερο μέρος που αναφέρεται στην τρομοκρατία και αφορά τα άρθρα 40 έως και 43.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Επομένως το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Παρακαλώ τον εισηγητή της Πλειοψηφίας κ. Τσιπλάκη να πάρει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Αγαπητές, αγαπητοί συνάδελφοι, σε συνέχεια των όσων, θα έλεγα, και επί της κατ' άρθρον αιτίας, επισημάνθηκαν χθες από πλευράς ευρύτερα της Αντιπολίτευσης, θα ήθελα πιο συγκεκριμένα να επισημάνω, εκδηλώνοντας και έναν καταρχήν θεμελιώδη προβληματισμό, κατά την άποψή μου μη επιδεχόμενο μάλιστα αντίλογο οιασδήποτε φύσεως, ότι είναι αναμφισβήτητο -προκύπτει εξ' εγγράφων, δεν χωρεί καμία παρέκκλιση από αυτό- ότι οι συγκεκριμένες υπάρξασες αποφάσεις-πλαίσιο, υιοθετηθείσες ομόφωνα από τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης τον Ιούνιο του 2002, έπρεπε και κατ' απαίτηση ρητή των συγκεκριμένων αποφάσεων -άλλωστε αν δεν υπήρχε αυτό ως απαίτηση, δεν υπήρχε και λόγος υιοθέτησης αυτών των συγκεκριμένων αποφάσεων- να υιοθετηθούν από τις εσωτερικές έννομες τάξεις, να αποτελέσουν εσωτερικό δίκαιο των κρατών-μελών, τα οποία υιοθέτησαν αυτές τις συγκεκριμένες αποφάσεις.

Και υπάρχουν συγκεκριμένες προβλέψεις επί των οποίων δεν υπάρχει η δυνατότητα κατ' άλλον τρόπο αντιγραφής. Και το λέω αυτό, γιατί ακούστηκε και στην επιτροπή, αλλά και υποστηρίχθηκε διαρκούς της συζητήσεως χθες στην Ολομέλεια με περίτεχνο τρόπο και έναν ευρύτερο -θέλω να πιστεύω- μη διασυνδεδεμένο όμως συνολικά συλλογισμό ότι δεν πρέπει, λέει, να γίνεται αντιγραφή συγκεκριμένων αποφάσεων, διότι εξυπονοήθηκε ότι οι συγκεκριμένες αποφάσεις δεν έχουν την έννοια των απολύτων σε συγκεκριμένα σημεία δεσμεύσεων, αλλά έχουν την έννοια οιασδήποτε οδηγίων εγώ θα έλεγα. Κάτι τέτοιο, όμως, δεν επισυμβαίνει και λόγω του αναλυτικού, λεπτομερειακού χαρακτήρα των συγκεκριμένων αποφάσεων.

Και θα έλεγα εις επίρρωσιν του ισχυρισμού μου ότι και στην έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου γίνεται μια προσέγγιση θεωρητική των αδυναμιών του επονομαζόμενου γραφειοκρατικού ποινικού δικαίου, δηλαδή διατάξεων ποινικού χαρακτήρα που υιοθετούνται σε συγκεκριμένες διεθνείς διασκέψεις από συμμετέχοντες πολιτικούς ή έχοντες άλλη τεχνοκρατική ιδιότητα, όχι όμως την ιδιότητα του ποινολόγου και υπ' αυτήν την έννοια περιγραφικά προσεγγίζουσες αυτές οι συγκεκριμένες αποφάσεις, που υιοθετούνται σε τέτοιες διασκέψεις, τέτοια θέματα κατά τον τρόπο που προανέφερα, είναι αδύνατο ύστερα, μεταφέροντας το περιεχόμενο αυτών των αποφάσεων στις εσωτερικές έννομες τάξεις, να λειτουργήσουν κατ' ακριβολογία νομική, κάτι το οποίο ενδεχόμενα σε ορισμένες περιπτώσεις επισυμβαίνει και εδώ.

Γιατί εκδηλώνω αυτόν τον προβληματισμό: Διότι όταν είσαι συμβαλλόμενο σε μια τέτοια απόφαση κράτος και έχεις επιφυλάξεις ορολογικών ενδεχόμενα αποκλίσεων, διαφοροποιήσεων, εμφοχώνει η σκέψη, όταν συμβάλεις, ότι σε λίγο καιρό και μάλιστα εντός τασσομένων προθεσμιών θα μεταφέρεις αυτά τα συγκεκριμένα που υιοθετείς στη δική σου έννομη τάξη. Όταν

λοιπόν εμφοχώνει η επιφύλαξη ότι ορολογικά, ενδεχομένως ουσιαστικά, θα αποκλίνεις απ' αυτά τα οποία υιοθετείς, αν μη τι άλλο -και ειπώθηκε ευσήμως κατά τη διάρκεια της συζήτησης- εκδηλώνεις μια επιφύλαξη. Εγώ απλά σκεπτόμενος, λογικά όμως, προσεγγίζοντας το θέμα, μετέχοντας σε μια τέτοια διάσκεψη, αν μη τι άλλο θα επεσήμανα την ορολογική απόκλιση και ενδεχόμενα μη πρόβλεψη κάποιων αδικημάτων τα οποία υποχρεωτικώς από την απόφαση τη συγκεκριμένη την υιοθετηθείσα πλαίσιο προσδιορίζονται ως πράξεις οι οποίες δεν πρέπει να καλύπτονται -ένα πολύ σοβαρό σημείο- από την αρχή του διπλού αξιοποιούν, ότι πέραν κάποιων αποκλίσεων επιφυλασόμεθα για τις τάδε-τάδε περιπτώσεις, για τις οποίες ενδεχόμενα εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος θα αναζητήσουμε, εφόσον υφίσταται απαξία ποινική, και την υποποίησή τους την πιο συγκεκριμένη στο εσωτερικό μας δίκαιο. Διότι δεν μπορώ να αποδεχθώ ότι σε επίπεδο ευρωπαϊκό υπάρχει από πλευράς ποινικών συστημάτων, διαχεομένων από την αρχή προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τυποποίηση πράξεων ποινικά μη εκουσών απαξία και ως εκ τούτου να μπορεί να υπάρχει η διακινδύνευση ότι αυτές οι πράξεις, ως εξαιρούμενες από την αρχή του διπλού αξιοποιούν, μπορεί να δημιουργήσουν προβλήματα στην εσωτερική δική μας ποινική νομική τάξη.

Καταλήγω λέγοντας ότι πρέπει επιτέλους για λόγους αυτο-συνειδησίας, για λόγους αυτοελέγχου επιβαλλομένου, για λόγους σοβαρότητας στην εκφορά του πολιτικού μας λόγου και ιδίως σε ζητήματα θεμελιακής αξίας για τη λειτουργία της δημοκρατικής μας πολιτείας, θα πρέπει να αναδεχόμαστε, έστω και αν εκ των υστέρων ενδεχομένως υπαναχωρούμε, ή προβληματιζόμαστε, αν μη τι άλλο αυτό το οποίο υιοθετήσαμε σε ανύπαρξτο χρόνο χωρίς καμία επιφύλαξη και υιοθετήσαμε μαζί με άλλες χώρες και συνιστά εκπλήρωση θεμελιώδους διεθνούς υποχρεώσεως.

Περιμένω, λοιπόν, από την Αξιωματική Αντιπολίτευση -και υπάρχουν τα περιθώρια, χρονικά και διαδικαστικά- στην κατ' άρθρον συζήτηση, πέραν κάποιων κατ' αρχήν, θα έλεγα, ορθά επισημαινόμενων αιτιάσεων, αν δεν υπάρξει κάποια φραστική διαφοροποίηση δυνατή τυχόν από πλευράς του Υπουργού, να υιοθετηθούν τα άρθρα και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία διαμόρφωσε και τη διεθνή υποχρέωση της χώρας, να αρθούν οι επιφυλάξεις κυρίως στα δύο σημεία περί υπόπτου, γιατί υπάρχει ήδη φραστική προσθήκη από πλευράς του Υπουργού. Και νομίζω αναμφισβήτητο είναι ότι υπάρχουν αποκλίσεις στα δικαϊκά συστήματα, όσον αφορά την άσκηση της ποινικής δίωξης. Εγώ ανέφερα χθες ένα παράδειγμα, τη δυνατότητα των δικαστηρίων προς αναζήτηση της ουσιαστικής αλήθειας, ελλείψει μαρτυρικών πολλών δυνατοτήτων και ενός μάρτυρος υπάρχοντος και μη παρουσιαζομένου, να διαταχθεί η βίαια προσαγωγή του. Αναφέρω σήμερα και μια άλλη περίπτωση. Αν ενθυμούμαι καλώς, με το άρθρο 432 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επί δικών σε κακουργήματα, αν δεν παρουσιαστεί ο κατηγορούμενος, προχωρεί η δίκη. Και όταν συλληφθεί ύστερα, σε εκτέλεση τέτοιας αποφάσεως εκδοθείσης ερήμην του, έχει δυνατότητα με άσκηση οιοσδήποτε ενδίκου μέσου -δεν έχει απόλυτα το χαρακτήρα του ενδίκου μέσου- να ζητήσει επανεξέταση της υποθέσεώς του.

Όλα αυτά προβλέπονται για προφανείς λόγους. Και νομίζω ότι όσα λέγονται περί υπόπτου -επαναλαμβάνω με την φραστική προσθήκη και κυρίως λαμβανομένης υπόψη της αντίληψης που υπάρχει σε άλλα δικαϊκά συστήματα, της κατατείνουσας όμως- αφού προσωποποιηθεί η κατηγορία της κατατείνουσας, θα λειτουργήσει μια δικαστική διαδικασία στην οποία προαπαιτείται η παρουσία του κατηγορουμένου.

Νομίζω, λοιπόν, ότι επί αυτού του σημείου δεν πρέπει να υπάρχει επιφύλαξη πως τυχόν παραβιάζεται το δικαϊκό μας σύστημα σε αυτόν τον τομέα. Όσον αφορά δε τις πράξεις που εξαιρούνται της αρχής του διπλού αξιοποιούν -έχει ειπωθεί και από πλευράς Υπουργού- οι περισσότερες καθορίζονται με ειδικούς νόμους: ρατσισμός και ξενοφοβία, ν. 929/79, όπου έχουμε ανάλογη διάταξη, τα περί ορμονικών ουσιών, εμπορίας.

Έχουμε και άλλες διατάξεις. Αθλητικοί νόμοι και συναφείς διατάξεις προβλέπουν αξιοποιούν συμπεριφορές. Όπου δεν

υπάρχει απόλυτη πρόβλεψη, ταυτοποίηση των ποινικών συγκεκριμένων φαινομένων, νομίζω ότι αυτό μπορεί να προκύψει μιας και οι συνθήκες, οι περιστάσεις, οι συγκυρίες κατά καιρούς αλλάζουν και βεβαίως επιβάλλεται και αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, δεν πρέπει να μας διαφύγει ότι στην ίδια έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου υπάρχει υμνολογία -θα έλεγα- επιστημονική για συγκεκριμένες προβλέψεις σε αυτό το κεφάλαιο και ιδίως για τη διάταξη του άρθρου 22 που προβλέπει συγκεκριμένο ένδικο μέσο.

Θέλω να πω προτρέποντας τον Υπουργό να προβληματιστεί, ότι το 24ωρο από τη δημοσίευση της απόφασης ελέγχεται ως μικρό. Εγώ προσωπικά είπα ότι οι εφέσεις στο ποινικό σύστημα είναι τυποποιημένες, μια υπογραφή βάσει αυτός ο οποίος ασκεί έφεση.

Προτρέπω να μπει ότι το 24ωρο αρχίζει να μετράει από της αμελλητί -εγώ θα χρησιμοποιήσω αυτό τον όρο- γνωστοποίησης συντασσόμενης προς τούτο σχετικής εκθέσεως. Γιατί το υπό σύλληψη και προς έκδοση φυσικό πρόσωπο ενδεχόμενα δεν θα μπορέσει μετά βεβαιότητας να εντοπίσει το χρόνο έναρξης αυτού του συγκεκριμένου 24ώρου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Παπαγεωργίου έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι σήμερα το κοινοβουλευτικό μας έργο και ταυτόχρονα το καθήκον μας είναι να ασχοληθούμε με την κατ' άρθρον συζήτηση και να καταθέσουμε τις παρατηρήσεις μας, ώστε πράγματι να αποδώσουμε στον ελληνικό λαό ένα νομοθέτημα το οποίο θα είναι κατά το δυνατόν και με τη δική μας συμβολή το αρτιότερο, το πιο επωφελές και το καλύτερο για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες του ελληνικού λαού.

Είμαι υποχρεωμένος όμως απαντώντας στον εκλεκτό συνάδελφο και εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος ουσιαστικά και σήμερα μίλησε επί της αρχής, να πω τα εξής, με την ταχύτητα που θα μπορέσω.

Εμείς κατά την σύγκριση αυτών των αγαθών -της ασφάλειας, των ελευθεριών και των δικαιωμάτων του πολίτη, στο βαθμό που έρχονται σε σύγκρουση και πρέπει να προσχωρήσει κανείς ως προς το ενδιαφέρον του στην μία ή την άλλη πλευρά- προσχωρούμε στα ατομικά δικαιώματα.

Θέλω επίσης να πω ότι δεν δεχόμαστε και απορρίπτουμε το γεγονός ότι οπωσδήποτε η χώρα μας είναι ένα πειθήνιο όργανο, η Βουλή των Ελλήνων είναι ένα πειθήνιο όργανο, το οποίο απλώς θα αντιγράψει και δεν θα προσπαθήσει να διαφοροποιηθεί κατά τον τρόπο που θα εναρμονίζεται με τα συνταγματικά δικαιώματα, τα οποία όλοι έχουμε υποχρέωση να τηρούμε.

Αυτά προβλέφθηκαν, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, και στο προοίμιο και επί μέρους στα κεφάλαια. Άκουσα εκπληκτος χθες το βράδυ ότι πρέπει να αναστελλόνται τα ατομικά μας δικαιώματα για να έχουμε μια ασφαλή χώρα. Αυτό αντίκειται στη δική μας φιλοσοφία. Αυτό είναι που μας διαφοροποιεί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Ποιος το είπε αυτό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Το είπε αργά κάποιος συνάδελφος, δεν νομίζω ότι έχει σημασία να το αναφέρω. Δεν παύει όμως να είναι Βουλευτής του κόμματός σας. Δεν δευτερολογήσαμε χθες και μια που σήμερα μας δίνεται ευκαιρία για αντιπαράθεση και πάλι επί της αρχής, σας λέμε ότι αυτή είναι η διαφορετική μας φιλοσοφία. Εμείς εξακολουθούμε να πιστεύουμε ότι πρέπει να προστατεύσουμε τα ατομικά δικαιώματα του πολίτη, όπου -στα συγκεκριμένα επί μέρους ζητήματα και άρθρα που θίγαμε- νομίζουμε ότι χρειάζεται τέτοια παρέμβαση.

Πιστεύουμε ότι έχει κυριαρχικό δικαίωμα η χώρα μας να σεβαστεί το Σύνταγμα και να παρεκκλίνει και, επιτέλους, πιστεύουμε ακόμη ότι ακόμη κι αυτό δεν είναι αληθές. Γιατί είπα και στην πρωτολογία μου κατά τη χθεσινή μου εισήγηση, αλλά και άλλοι συνάδελφοι το ανέφεραν, ότι η χώρα μας απέναντι σε άλλες χώρες στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και ιδιαίτερα αγγλοσαξονικού προσανατολισμού, όπως η Αγγλία, έδωσε μάχες να έχει ένα φιλελεύθερο πνεύμα αυτή η απόφαση-πλαίσιο. Και εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν δεν διατυπώθηκαν για ορισμένα ζητή-

ματα επιφυλάξεις αυτό σημαίνει ότι σήμερα η Βουλή των Ελλήνων δεν πρέπει να έχει φωνή, δεν πρέπει να αντιδράσει, δεν πρέπει να αγωνιστεί; Είμαστε απλοί αντιγραφείς εδώ; Τότε θα επρόκειτο για μια απλή σύμβαση, αγαπητοί συνάδελφοι, από τις δεκάδες που θυμάμαι ότι στην προηγούμενη θητεία μας εγκρίναμε εδώ, τις οποίες αυτολεξεί θα εφαρμόζαμε και δεν θα είχαμε κανέναν λόγο να αναφέρουμε.

Το ξανατονίζω, λοιπόν, ότι δεν είμαστε υποχρεωμένοι εδώ να ψηφίζουμε πράγματα μόνο και μόνο γιατί τάχα μόνον εσείς υπηρέτετε την ασφάλεια. Είμαστε εδώ για να προστατεύσουμε τα δικαιώματα του λαού και νομίζω ότι κάνοντάς το αυτό συμβάλουμε και προς την κατεύθυνση της ασφάλειας.

Έρχομαι τώρα στα άρθρα. Παρά την προσθήκη που έγινε στο άρθρο 1, «σε πρόσωπο στο οποίο ήδη έχει αποδοθεί η αξιόποινη πράξη», εμείς επιμένουμε ότι αποτελεί θεμελιώδη τριγμό στο δικαίό μας σύστημα να οδηγείται κάποιος απλώς ως ύποπτος, ενώ το Σύνταγμά μας προβλέπει ότι πρέπει να του έχει ασκηθεί ποινική δίωξη.

Μια δεύτερη παρατήρηση που πρέπει να κάνω -την είπα και στην επιτροπή, αλλά δεν έλαβα απάντηση- είναι στο άρθρο 2, παράγραφος 1, εδάφιο στ' του νομοσχεδίου. Το ότι η απόφαση-πλαίσιο κάνει λόγο για τελεσίδικη απόφαση και όχι για αμετάκλητη είναι και αυτό ένα δείγμα ότι όχι απλώς αντιγράψατε αλλά ίσως υπερκεράσατε και τα όρια που έθεταν οι αποφάσεις-πλαίσιο. Και αυτό το λέω γιατί πολλές χώρες μπορεί να έχουν απλώς το τελεσίδικο και δεν είμαστε εμείς αρμόδιοι, αν θέλετε, ούτε έχουμε τη δικαιοδοσία, ούτε και υποχρεωμένοι να αξιώσουμε το αμετάκλητο.

Επίσης στο άρθρο 8 είχα πει στην επιτροπή και το ξαναλέω ότι το πρώτο εδάφιο δεν έχει λόγο ύπαρξης και δεν υπάρχει επίσης και αυτό στην απόφαση-πλαίσιο και πρέπει να διαγραφεί. Διαφορετικά μπορεί να δημιουργήσει σύγχυση και παρερμηνείες. Έτσι όπως είναι διατυπωμένο αναφέρεται σε δικαστική αρχή εκτέλεσης και άλλων πλην της Ελλάδας κρατών-μελών, για τα οποία όμως ο Έλληνας νομοθέτης δεν έχει ασφαλώς ρυθμιστική εξουσία. Και ύστερα το ζήτημα αυτό που θέλει να ρυθμίσει το συγκεκριμένο εδάφιο καλύπτεται πλήρως από το άρθρο 24 παράγραφο 2 του νομοσχεδίου και θα παρακαλέσω πολύ, κύριε Υπουργέ, να έχουμε μια απάντηση σ' αυτό το ζήτημα.

Ήθελα να αναφερθώ στο διττό αξιόποινο. Νομίζω ότι με το νομοθέτημα αυτό που καταθέτει η Κυβέρνηση έχουμε πάλι κι εκεί όχι απλώς ξεφύγει από τα όρια της αντιγραφής, αλλά έχουμε διαστείλει, αν θέλετε, αυτήν την αντιγραφή και νομίζω ότι και χθες επαρκώς αναφέρθηκε σ' αυτό το ζήτημα μια σειρά από Βουλευτές μας, αλλά και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος. Θέλω να αναφέρω για παράδειγμα ότι όταν η απόφαση-πλαίσιο επιβάλλει την κατάργηση του διπλού αξιοποιήσιμου, για παράδειγμα, στην παραχάραξη και μόνο, όπως περιέργως εμείς στο δικό μας νόμο που τώρα καλούμαστε να ψηφίσουμε έχουμε περιλάβει όλα τα εγκλήματα περί το νόμισμα. Όταν οι Ευρωπαίοι με την απόφαση-πλαίσιο ζητούν την κατάργηση του διπλού αξιοποιήσιμου, για παράδειγμα, μόνο στην καταδολίευση, η Ελληνική Κυβέρνηση σπεύδει να εντάξει στο νομοσχέδιό της όλα τα εγκλήματα σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων και τέτοια παραδείγματα υπάρχουν πολλά. Μας βρίσκει, λοιπόν, αντίθετους και αυτή η διάταξη και παρακαλούμε τον κύριο Υπουργό να την επανεξετάσει και πραγματικά να περιστείλει αυτό το επικίνδυνο άνοιγμα σε βάρος των ελευθεριών των πολιτών μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μπορώ να έχω ένα δύο λεπτά ακόμη, κύριε Πρόεδρε;

Θα ήθελα τώρα να αναφερθώ στο άρθρο 15 και τα άλλα άρθρα που προβλέπουν αυτή την περιβόητη 24ωρη προθεσμία για να προσφύγει κανείς είτε στο Συμβούλιο Εφετών ή και στον Άρειο Πάγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Μόνο στον Άρειο Πάγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Εντάξει, μόνο στον Άρειο Πάγο.

Δεν χρειάζεται κανείς να είναι νομικός, δεν χρειάζεται κανείς

να έχει αγωνία για την ειλικρινή προστασία του κατηγορουμένου -του εκζητούμενου εδώ όπως κομψά λέγεται- για να καταλάβει ότι είναι ασφυκτική αυτή η εικοσιτετράωρη προθεσμία, όταν μάλιστα θέλουμε να προσφύγουμε στον Άρειο Πάγο, που ο κ. Φούσας ξέρει καλύτερα από τον καθένα σ' αυτήν την Αίθουσα ότι γίνεται έλεγχος νομικών ζητημάτων. Εγώ ήμουν δικηγόρος κατώτερων βαθμίδων, αλλά δεν θα πρέπει να έχει και ο νομικός του παραστάτης -αν μπορεί να τον βρει και μέσα στο 24ωρο- όλα εκείνα τα περιθώρια να θίξει, να αναδείξει και να προβάλει εκείνα τα νομικά επιχειρήματα; Τι θα προλάβει κανείς να κάνει σ' αυτό το 24ωρο;

Νομίζω, λοιπόν, ότι πλήττεται ευθέως η αξίωση που έχει ο καθένας για δίκαιη δίκη, αν θέλουμε το «δίκαιη δίκη» να το εννοούμε.

Ύστερα και το δικαίωμα ακρόασης κι αυτό θα έλεγε κανείς ότι κατά κάποιο τρόπο περιστέλλεται, διότι το Συμβούλιο Εφετών είναι μια κλειστή διαδικασία, δεν είναι μια ανοικτή δίκη. Θα μπορούσε αυτή η διαδικασία στο Συμβούλιο να ακολουθηθεί σ' ένα δικαστήριο του Εφετείου -γιατί όχι- σε μία ανοικτή διαδικασία, σε μια δίκη σαν τις δεκάδες που γίνονται, που μπορούμε να τη βαφτίσουμε «δίκη περί την εκτέλεση», ώστε να μπορεί να συμμετέχει με το δικηγόρο του. Να είναι μια ανοικτή δίκη να προβάλει τα επιχειρήματά του και να υπάρχουν εκείνες οι εγγυήσεις που οδηγούν στη σωστή ακρόαση των ισχυρισμών του κατηγορουμένου.

Πολλά θα είχα να θίξω ακόμα όπως, για παράδειγμα, όταν ο εκζητούμενος ζητά την αυτοπρόσωπη εμφάνισή του και ακρόαση ενώπιον του Προέδρου Εφετών και εκείνη τη στιγμή δεν έχει διερμηνεία, δεν έχει δικηγόρο, όπως λέει και το επιστημονικό πόνημα της Βουλής. Ποιος είναι εκείνος οι εγγυήσεις -χωρίς να αμφισβητούμε το κύρος, την ευθύτητα και την αγωνία των Ελλήνων δικαστών να κατοχυρώσουν το δικαίωμά του- ότι πράγματι το ζήτησε και δεν του δόθηκε; Ποιος θα μας πει ότι τα ίδια δεν θα συμβούν όταν ζητάει ακρόαση να παραστεί και ο ίδιος στο συμβούλιο; Ποιος θα μας πει όταν ο εκζητούμενος δεν έχει ένα νομικό παραστάτη δίπλα του και δηλώνει ότι συγκατατίθεται, ότι έχει κατανοήσει όλα αυτά τα ζητήματα;

Νομίζω, λοιπόν, ότι μπορείτε και έχουμε όλη την ευχέρεια σήμερα και με τη συμβολή όλων μας σ' αυτήν την Αίθουσα να επιφέρουμε πιο λεπτομερειακές ρυθμίσεις οι οποίες θα κατατείνουν προς την προστασία των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Παρακαλώ τον κ. Κουβέλη, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, να πάρει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα επαναφέρω τα όσα διεξοδικά ανέφερα χθες κατά τη συζήτηση της αρχής του σχεδίου νόμου. Θα ήθελα όμως να κάνω μια αναγκαία επισήμανση: Ότι εδώ δεν χρειάζεται να πλειοδοτούν κάποιοι υπέρ της ασφάλειας έτσι ώστε να προκύπτει συμπερασματικά ότι κάποιοι άλλοι είναι μειοδότες έναντι του αγαθού της ασφάλειας.

Θέλω με άλλα λόγια να υποστηρίξω την άποψη ότι η αναζήτηση των στοιχείων αυτής της ρύθμισης πρέπει να γίνεται μακριά από αφοριστικές προσεγγίσεις. Όλοι μας θέλουμε την ασφάλεια, αλλά εμείς υποστηρίζουμε ότι η ασφάλεια και οι ελευθερίες βαίνουν παράλληλα.

Εξακολουθεί να είναι το ερώτημα εγερμένο, κύριοι συνάδελφοι. Δεν είναι ικανοποιητικό το ποινικό οπλοστάσιο της χώρας να αντιμετωπίσει όλους εκείνους που επιλέγουν να τρομοκρατούν; Πιστεύει κάποιος από εσάς ότι εάν δεν είχαμε τις συγκεκριμένες πιέσεις ως χώρα θα προβαίναμε εμείς ως ο κοινός νομοθέτης σε αλλαγή του ποινικού μας συστήματος με την εισαγωγή τέτοιων ρυθμίσεων οι οποίες έρχονται σε ευθεία αντίθεση με το Σύνταγμα; Προφανώς όχι.

Κατά συνέπεια, το πολιτικό ζητούμενο είναι η απόκρουση αυτών των πιέσεων και η απόκρουση ενός κλίματος τρομοκρατίας το οποίο διαμορφώνεται για να δικαιολογήσει τέτοιες επιλογές. Παραβιάζεται ή δεν παραβιάζεται, κύριε Υπουργέ, το

Σύνταγμα; Παραβιάζεται. Αλλάζουν όλες οι διαδικασίες αναφορικά με την έκδοση. Καταργείται το κρίσιμο στάδιο της πολιτικής διοικητικής φάσης για την έκδοση. Ο ημεδαπός παραδίδεται σε άλλα, σε υπερεθνικά όργανα και κάμπτεται η ποινική αξίωση της πολιτείας.

Επειδή έγινε επίκληση της εκθέσεως της Επιστημονικής Επιτροπής, ας αναγνώσω το συγκεκριμένο τμήμα της εκθέσεως και θα διαπιστώσετε ότι είναι επιβεβαιωτικό των όσων σας είπαμε και στη Διαρκή Επιτροπή αλλά και χθες. Τι λέει η Επιστημονική Επιτροπή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Λέει το εξής: «Το ένταλμα εκτελείται αν ο ημεδαπός δεν διώκεται στην Ελλάδα για την ίδια πράξη. Στην περίπτωση, όμως, αυτή, δύο είναι οι δυνατές εκδοχές: Είτε ο ημεδαπός έχει τελέσει πράξη η οποία υπάγεται στους ελληνικούς ποινικούς νόμους, δηλαδή, στην ελληνική ποινική εξουσία, είτε όχι. Επομένως αν υπάγεται, η ελληνική πολιτεία οφείλει να τον διώξει σύμφωνα με την αρχή του κράτους δικαίου, διότι αλλιώς απεμπολεί ημεδαπή ποινική εξουσία».

Στην περίπτωση αυτή, δηλαδή, σημασία δεν έχει αν ο αλλοδαπός διώκεται ή όχι, αλλά αν η πράξη του υπάγεται στη δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων. Είτε ο αλλοδαπός διώκεται είτε όχι, η ημεδαπή ποινική εξουσία προηγείται και αυτό είναι βασικό στοιχείο που διέπει τις συγκεκριμένες διατάξεις του Συντάγματος.

Έχουμε κατά συνέπεια απαράδεκτη μεταβίβαση εξουσίας από τα εθνικά όργανα σε υπερεθνικά όργανα και για όλα αυτά δεν γίνεται καμία συζήτηση. Η μόνη συζήτηση που γίνεται είναι ο βαθμός των πιέσεων, που μπορεί να έχει δεχθεί η Ελλάδα στο πλαίσιο της συλλειτουργίας της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως, εδώ είμαστε Εθνικό Κοινοβούλιο. Εδώ έχουμε τη δυνατότητα να επιστρατεύουμε όσο και να επικαλούμαστε το Σύνταγμα και να λέμε όχι, διότι είναι ο καταστατικός χάρτης και δεν υπάρχει αντίθετη άποψη ότι ο καταστατικός χάρτης, το Ελληνικό Σύνταγμα, είναι το αποφασιστικό κριτήριο ελέγχου για όλα εκείνα τα οποία αποφασίζονται προφανώς στο πλαίσιο της λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όσον αφορά στο διπτό αξιόποινο, θα ήθελα να πω ότι δεν είναι διαπραγματεύσιμο μέγεθος, κύριοι συνάδελφοι. Όταν μία πράξη είναι αξιόποινη για μία άλλη χώρα, πρέπει να είναι αξιόποινη και για την Ελλάδα. Και όπου κάμπτεται το διπτό αξιόποινο -και κάμπτεται εν προκειμένω- προσβάλλεται το άρθρο 7 του Συντάγματος. Εάν δεν θέλετε να συμμεριστείτε την άποψη αυτή, υποστηρίξτε ότι είναι πλέον ανεδαφική -γιατί και αυτό θα το ακούσουμε σε λίγο- η ρύθμιση του άρθρου 7 του Συντάγματος που λέει «ουδεμία ποινή χωρίς νόμο». Βεβαιωθείτε ότι είναι βασική αξία και πολύτιμο στοιχείο του δικαίου μας συστήματος όσο και του δικαίου πολιτισμού.

Δεν κάμπτεται, κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ; Δεν αισθάνεστε την ανάγκη να επικαλεστείτε και να επιστρατεύσετε το άρθρο 7 και να πείτε «όχι, δεν γίνεται παραδεκτή αυτή η ρύθμιση, η οποία εισάγεται μετά την απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου Υπουργών του έτους 2002». Βεβαίως αυτό έπρεπε να το πει και ο τότε Υπουργός Δικαιοσύνης, η τότε ελληνική κυβέρνηση, όταν γίνονταν οι σχετικές συζητήσεις αλλά μπορούμε να το πούμε και εμείς τώρα και να το πούμε με περισσή άνεση, για το λόγο ότι -επαναλαμβάνω- εμείς έχουμε υποχρέωση να προστατεύουμε και να σεβόμαστε το Σύνταγμα και να το επικαλούμαστε κατά την εκτέλεση του ιερού δημοκρατικού καθήκοντος που έχουμε να νομοθετούμε.

Εδώ, όμως, κύριε Πρόεδρε, υπάρχει μία παραμυθία, ότι στο όνομα της αντιμετώπισης δήθεν της τρομοκρατίας τα πάντα συγχωρούνται. Ένα πράγμα δεν μπορεί να συγχωρεθεί, η παραβίαση του Συντάγματος. Και αν το Ελληνικό Κοινοβούλιο δεχεται αυτή την παραβίαση, τότε ερρétω, κύριε Υπουργέ. Δεν ξέρω ποιος άλλος θεσμός μπορεί να προστατεύσει το Σύνταγμα. Δεν έχει ποινική ένταση η ρύθμιση που εισάγετε, κύριε Υπουργέ, όταν για την έκδοση, για την παράδοση -για να χρησιμοποιήσω τη διατύπωση του κειμένου- αρκεί να υπάρχει και πλημμέλημα;

Κύριοι συνάδελφοι, με αυτόν τον τρόπο -και θέλω να σας διαβεβαιώσω, ότι δεν πρόκειται για πολυτελή νομική προσέγγιση,

διότι τα νομικά δεν είναι μία γενική και αφηρημένη έννοια, αλλά έχουν σχέση με την καθημερινότητα και την ποιότητα της δημοκρατίας- παραβιάζεται και η διάκριση των πράξεων στο χώρο του ποινικού δικαίου, διότι εδώ έχουμε μία ένταση ποινικής μεταχείρισης και για τα πλημμελήματα που ο Έλληνας νομοθέτης, όσο και ο Ευρωπαίος νομοθέτης δεν τα θεωρεί μεγάλης ποινικής εντάσεως, γι' αυτό και τα αντιμετωπίζει με διαφορετικό τρόπο.

Τώρα με ένα πλημμέλημα απ' αυτά που αναφέρονται στη συγκεκριμένη διάταξη θα είναι δυνατόν να παραδίδεται ο άλλος από την Ελλάδα. Βεβαίως θα έχουμε κάμψη της ποινικής της αξίωσης.

Θα μου πείτε, συμβαίνουν αυτά; Θα συμβούν; Όταν νομοθετούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομοθετούμε όχι μόνο για το παρόν αλλά και για την προοπτική. Και η προοπτική προβλέπεται ζοφερή, στη βάση και των εξελίξεων που συντελούνται και καταγράφονται και στην ευρωπαϊκή αλλά κυρίως στη διεθνή κοινότητα. Και εμείς έχουμε υποχρέωση, όχι ιδεοληπτικά αλλά με σεβασμό στη δημοκρατία και στην ανάγκη της διεύρυνσής της, να αντισταθούμε και να αποκρούσουμε αυτές τις επικίνδυνες ρυθμίσεις, οι οποίες εισάγονται με το παρόν νομοσχέδιο.

Κύριε Πρόεδρε, είναι προφανές ότι καταψήφισουμε όλα τα άρθρα του πρώτου κεφαλαίου, του κεφαλαίου που συζητάμε. Και πιστέψτε με, το να επιχειρήσει κάποιος να βελτιώσει διατυπώσεις, δεν θα επιτύχει το σκοπούμενο, διότι δεν είναι δεκτικό βελτιώσεων αυτό το νομοσχέδιο. Αυτό έχει συγκεκριμένη πολιτική, αρνητική, αντιδημοκρατική φιλοσοφία. Μεταβίβαση εξουσιών από τα εθνικά όργανα σε υπερεθνικά, κάμψη του ελέγχου του δικτού αξιοποιούν, προσβολή του άρθρου 7 του Συντάγματος «καμία ποινή δεν επιβάλλεται χωρίς νόμο».

Θα παραδίδεται, κύριε Πρόεδρε, και ο ύποπτος, παρά τη βελτιωτική ρύθμιση που έφερε, ο κύριος Υπουργός και θα έχουμε το καινοφανές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να δίδεται η υποψία, δηλαδή, να δίδεται η σκέψη. Διότι δεν είναι απτό μέγεθος η έννοια του υπόπτου. Δεν μπορείς να το οριοθετήσεις. Και από την ώρα που δεν μπορείς να το οριοθετήσεις, βρίσκεται στα χέρια εκείνων που μπορούν να το οριοθετούν, με σκοπιμότητες, με παρερμηνείες και προφανώς με συγκεκριμένες πολιτικές βλέψεις και στοχεύσεις.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο Πρόεδρος του Συνταγματικού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Νίκος Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μία διπλά ατυχής στιγμή για το Κοινοβούλιο της χώρας μας το γεγονός, ότι συζητάμε αυτό το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Κατ' αρχάς, διότι καλείται η Ελληνική Βουλή να εναρμονίσει αποφάσεις και απόψεις και να εναρμονιστεί εν ταυτό με οδηγίες, οι οποίες έχουν ληφθεί από μη αντιπροσωπευτικά όργανα, από συμβούλια τεχνοκρατών, από συμβούλια των ειδικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό συνιστά υποχώρηση της εθνικής κυριαρχίας, έναντι ξένων κέντρων.

Κατά δεύτερο λόγο είναι ατυχής η στιγμή που συζητάμε αυτό το νομοσχέδιο, διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ώρα που εμείς συζητάμε αυτά, το Ευρωκοινοβούλιο έχει αποφασίσει την παραπομπή της Κομισιόν και του Συμβουλίου των Υπουργών για τις αποφάσεις τους, να δίνουν τα προσωπικά δεδομένα σε όσους ταξιδεύουν προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Έχει αποφασίσει το Ευρωκοινοβούλιο την παραπομπή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των οργάνων της Κομισιόν για αποφάσεις, οι οποίες συνιστούν φαλκίδευση των δικαιωμάτων εγγυήσεων προστασίας των δικαιωμάτων και των προσωπικών δεδομένων.

Αυτή είναι η κορυφαία αντίφαση στη σημερινή πραγματικότητα της Ευρώπης. Από τη μία μεθοδεύονται οδηγίες και καθιερώνονται πλαίσια που εκ των πραγμάτων διευρύνουν την αστυνόμευση και από την άλλη συρρικνώνεται συστηματικά όλο αυτό το δημοκρατικό πρότυπο, το οποίο αποτέλεσε συγκριτικό πλεονέκτημα της Ευρώπης έναντι των υπολοίπων κοινωνιών.

Είναι αναγκαίο να το επισημάνω, γιατί αυτές οι αντιφάσεις έχουν επιπτώσεις και στην καθημερινότητα της ζωής μας. Την ώρα που οι τεχνοκράτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης επινοούν τέτοιες οδηγίες και τέτοια πλαίσια, που τα προωθούν για να περιβληθούν τον τύπο του νόμου στα Εθνικά Κοινοβούλια, οι ευρωπαίοι πνευματικοί άνθρωποι, οι ευρωπαίοι καλλιτέχνες, βραβεύουν τον Μουρ, για το Φαρενάιτ 911. Διότι, σήμερα πια, η πραγματικότητα της ζωής μας δεν μπορεί έτσι εύκολα να τυποποιείται και αύριο θα κληθούμε εδώ στη Βουλή, να συζητήσουμε και ορισμένα άλλα σχετικά ζητήματα.

Εγώ χαίρομαι, διότι οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, έστω και τώρα, αντελήφθησαν, ότι το νομοθετικό πλαίσιο, που είχε καθιερωθεί με την υιοθέτηση όλων των οδηγιών στο προηγούμενο χρονικό διάστημα, είναι αντιδημοκρατικό. Όλα αυτά έχουν προσυπογραφεί από την προηγούμενη κυβέρνηση και κορυφαία πράξη είναι η προσυπογραφή της διμερούς συμφωνίας Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, που είναι επαίσχυντη συμφωνία, όπως έχει κριθεί από όλους εκείνους που έχουν το λόγο της αρμοδιότητας στο Ευρωπαϊκό επίπεδο.

Είναι ανάγκη, λοιπόν, να πούμε ότι τεχνοκρατικά δεν μπορεί πάντοτε να υιοθετούνται όλες οι οδηγίες που έρχονται, διότι να πού οδηγούμαστε. Στον ελληνικό δημόσιο βίο, γύρω από τα ζητήματα της έκδοσης, έχουν γραφτεί σοβαρές και σημαντικές σελίδες πολιτικής ιστορίας, κύριε Υπουργέ. Και η αίτηση για έκδοση του μακαρίτη Πόλε, που αποτέλεσε γεγονός του δημοσίου βίου και που επιζητούσε τότε η Γερμανία αλλά και η αίτηση για έκδοση του Φολίνι, την οποία επιζητούσε η Ιταλία και η έκδοση του Χαμντάμ ή Ρασίντ, την οποία επιζητούσαν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής για όλο το νομικό πολιτικό δυναμικό της χώρας αποτέλεσαν ζήτημα υπεράσπισης βασικών δικαιωμάτων εγγυήσεων προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Και η πρακτική, ξέρετε, πολλές φορές έρχεται και διδάσκει.

Επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, δεν δόθηκε η έκδοση για τον Μαουρίτσιο Φολίνι, επί κυβερνήσεως Μητσοτάκη, δεν δόθηκε η άδεια της έκδοσης για τον Χαμντάμ ή Ρασίντ. Πολιτικές κυβερνήσεις διαφορετικών κομμάτων έλυσαν σύνθετα νομικοπολιτικά θέματα, για τα οποία, τότε, η χώρα μας υφίστατο πολλαπλές πιέσεις. Ποια είναι η κατάληξη. Ο μόνος ένας ζει ελεύθερος και διάγει έναν ήσυχο βίο, ο δε άλλος καταδικάστηκε εδώ, εξέτισε την ποινή του, απελευθερώθηκε. μετά με την αναστολή του υπολοίπου της ποινής, απελάθηκε και όταν το αεροπλάνο της απέλασης προσγειώθηκε στο Κάιρο συνελήφθη από πράκτορες και κρατείται σήμερα σε φυλακές ασφαλείας της Ουάσιγκτον, διότι εκεί νομολογιακά με το πολιτειακό και το ομοσπονδιακό δίκαιο, δεν ισχύει η αρχή του δεδικασμένου. Γι' αυτό, λοιπόν, χρειάζεται μεγαλύτερη προσοχή.

Εμείς από την πλευρά του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς επισημαίνουμε και κάτι άλλο και υπάρχουν στην Αίθουσα έγκριτοι συνάδελφοι, οι οποίοι μπορούν να το βεβαιώσουν. Με την επίκληση της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας και με τους διάφορους τρομονόμους, που ήλθαν από διάφορες κυβερνήσεις, έχει αλλοιωθεί το ποινικό μας σύστημα. Έχει αλλοιωθεί σε μεγάλο βαθμό όλη η φιλοσοφία της ποινικής μας δικονομίας και έχουν υιοθετηθεί πρακτικές συναλλαγής και μέθοδοι ανάκρισης, που δεν έχουν καμιά σχέση με όσα περιγράφει η ποινική μας δικονομία και το ποινικό δίκαιο.

Με αυτήν την έννοια, λοιπόν, η σπουδή της Κυβέρνησης να φέρει το σχέδιο νόμου, για να κάνει νόμο την οδηγία και τη δέσμευση στα πλαίσια του Συμβουλίου της Ε.Ε., μας βρίσκει κατηγορηματικά αντίθετους.

Το ίδιο λέγαμε και στην προηγούμενη Κυβέρνηση, αλλά δυστυχώς και τότε ο Υπουργός είχε εξασφαλίσει, λόγω της κομματικής πειθαρχίας της κυβερνητικής πλειοψηφίας της, τη στήριξη τέτοιων μεθοδεύσεων. Τέτοιες μεθοδεύσεις είναι σε βάρος του δημοκρατικού πολιτισμού και της Ευρώπης και της χώρας μας.

Πολλοί ασχολούνται με το να περιγράψουν ποια είναι η εποχή μας, προς τα πού θα πάει και τι πρόκειται να συναντήσει. Και στη σημερινή εποχή πάντως το τι θα αποτελέσει τη λυδία λίθο

για τη δημοκρατία και την κοινωνία αυτής της μεταβατικής περιόδου, είναι το κρίσιμο ερώτημα. Για μία ακόμη φορά, τη λυδία λίθο και για τη δημοκρατία και για τη σύγχρονη κοινωνία, θα την αποτελέσει το επίπεδο στο οποίο βρίσκεται, η προστασία των ελευθεριών και η κατοχύρωση των δικαιωμάτων. Η ποιότητα της δημοκρατίας και το πολιτισμικό επίπεδο των λαών και στη σημερινή εποχή, θα κριθούν από το ποια κατάσταση επικρατεί στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των πολιτικών ελευθεριών και της δικαιοσύνης.

Υπάρχει το γνωστό δίλημμα ασφάλεια ή δημοκρατία. Στο όνομα της ασφάλειας, καθιερώνεται μία κατ' αρχήν αντίληψη, ότι επιτρέπονται αντιδημοκρατικές ρυθμίσεις. Η ασφάλεια είναι περιεχόμενο της δημοκρατίας, δεν είναι εννοιολογικά αντιπαράθεμα προς την δημοκρατική κατάσταση. Ασφάλεια με δημοκρατία, ασφάλεια με εγγύηση σεβασμού και προστασίας όλων των δικαιωμάτων και όλων των ελευθεριών. Γιατί εκείνο, βεβαίως, το οποίο μας ενδιαφέρει, είναι η Ευρώπη των λαών και όχι η Ευρώπη των μηχανισμών, που δεν ελέγχονται από κανένα Κοινοβούλιο. Γιατί εκείνο το οποίο μας ενδιαφέρει είναι η Ευρώπη της διευρυμένης δημοκρατίας και όχι η Ευρώπη της διευρυμένης αστυνόμευσης. Γιατί εκείνο το οποίο μας ενδιαφέρει είναι η Ευρώπη των ελεύθερων πολιτών και όχι των εκ προοιμίου υποόπτων και καταζητουμένων.

Ουσιαστικά δεν έχουμε την έννοια της έκδοσης, έχουμε την έννοια της καταδίτησης, έχουμε την έννοια του υπόπτου και όπως είπε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού, κ. Κουβέλης, όλη η φιλοσοφία της έκδοσης εγκαταλείπεται. Παραβιάζονται όλες οι διεθνείς εγγυήσεις, όλες οι διεθνείς συμβάσεις, η νομολογία όλων των δικαστηρίων, σχετικά με τα σύνθετα πολιτικονομικά θέματα της έκδοσης. Γιατί στην ουσία στο όνομα της ασφάλειας καθιερώνεται ένα ιδιώνυμο καθεστώς κρατικών μέτρων που επιτρέπει τον προληπτικό έλεγχο και την προληπτική καταστολή όλων των διαδικασιών πνευματικού, πολιτικού, κοινωνικού γίνεσθαι όλων των προσωπικών δεδομένων του οποιουδήποτε πολίτη σε οποιαδήποτε χώρα.

Γνωρίζετε ότι η συλλογή, καταγραφή, κωδικοποίηση και ταξινόμηση προσωπικών δεδομένων, γίνεται χάρη της προληπτικής επιτήρησης και του ελέγχου και όχι χάρη της δημοκρατικής προστασίας. Γίνεται χάρη της προληπτικής καταστολής και της εποπτείας και όχι χάρη της διευρυμένης δημοκρατίας.

Νομίζω, λοιπόν, ότι εκείνο που χρειάζεται είναι να επιβεβαιώσουμε ότι πάνω από τους μηχανισμούς αστυνόμευσης, θα είναι οι θεσμοί της δημοκρατίας. Όπως πάνω από τους μηχανισμούς της αγοράς, θα είναι οι ανάγκες των ανθρώπων και των κοινωνιών. Εάν στην ανατροπή, που βάζει πάνω από τις ανάγκες των ανθρώπων, τους νόμους της αγοράς, προστεθεί και η ανατροπή που βάζει πάνω από τους θεσμούς της δημοκρατίας τους μηχανισμούς της αστυνόμευσης, τότε και το κοινωνικό πρότυπο συρρικνώνεται και το δημοκρατικό πρότυπο κατεδαφίζεται και η πολιτισμική πραγματικότητα της Ευρώπης του 21ου αιώνα υπονομεύεται και ακυρώνεται.

Θέλω να τελειώσω, επισημαίνοντας δύο όσο γίνεται πιο συνοπτικές παρατηρήσεις. Όλες αυτές οι ασαφείς και γενικές έννοιες οι οποίες χρησιμοποιούνται, επιλέγονται με μία κατ' αρχήν προσέγγιση. Η ερμηνεία τους είναι κυρίως αστυνομική.

Η αστυνομική ερμηνεία βασικών νομικών και δημοκρατικών αξιών είναι η πρώτη παραφθορά στο επίπεδο των δημοκρατικών εγγυήσεων. Και κατά δεύτερο λόγο, όλες αυτές οι ασαφείς και αόριστες έννοιες, επιλέγονται προκειμένου να θεσμοθετηθεί ένα διεθνές πλαίσιο προληπτικής καταστολής και παρέμβασης, ανεξέλεγκτο από οποιοδήποτε αντιπροσωπευτικό θεσμό.

Η αστυνομική ερμηνεία όλων αυτών των εννοιών και η καθιέρωση κέντρου ποινικής δράσης ανεξέλεγκτου, που δρα και παρεμβαίνει στο εσωτερικών των κοινωνιών, είναι επίσης μια επικίνδυνη στρέβλωση της δημοκρατίας.

Έχει πολλά ελαττώματα η σημερινή θεσμική πραγματικότητα, είναι δύσμορφη και έχει από πολλές πλευρές δεχτεί αμφισβητήσεις. Στο όνομα, όμως, αντιμετώπισης της τρομοκρατίας, ουσιαστικά οδηγείται σε πλήρη ακύρωση όλο το σύστημα των δικαιωμάτων εγγυήσεων προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των προσωπικών και ατομικών δεδομένων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλη η φιλοσοφία του δικαιώματος της έκδοσης προβλέπει, ότι τα σύνθετα θέματα της έκδοσης πρέπει να λύνονται από εκπρόσωπο της εκτελεστικής εξουσίας. Και πρέπει να λύνονται από εκπρόσωπο της εκτελεστικής εξουσίας, διότι αυτός λογοδοτεί, αυτός υφίσταται έλεγχο, αυτός έχει την ευθύνη. Και το λέω αυτό με τη γνώση της προσωπικής μου εμπειρίας ότι δύο διαφορετικές κυβερνήσεις, σε στιγμές μεγάλης έντασης, η κυβέρνηση Μητσοτάκη υπό την αφορήτη πίεση των ΗΠΑ, και η κυβέρνηση Ανδρέα Παπανδρέου, υπό την αφορήτη πίεση της Ιταλίας, είπαν όχι σε αιτήματα εκδόσεων, τα οποία ήταν ουσιαστικά προέκταση πολιτικών διώξεων και όχι αντιμετώπιση συγκεκριμένων ποινικών θεμάτων.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ : Δεν αποκλείεται να πούμε όχι και αν χρειαστεί.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Δεν χρειάζονται τέτοια νομοθετικά οπλοστάσια, τα οποία στη συνέχεια βρίσκονται μπροστά σε όλους μας. Κάποτε όταν στις συνθήκες απομόνωσης, ζητήσαμε επίσκεψη συνηγόρου, ήλθε μεταξύ των άλλων ο αείμνηστος Δημήτριος Παπασπύρου, Πρόεδρος Βουλής, και χάλασε τον κόσμο διότι τον υποχρέωναν να μας δει στο υπόγειο, πίσω από τη στήτα και όχι με ελεύθερη επικοινωνία. Γελούσε τότε σαρδόνια ο αρχιφύλακας και του είπε «συγγνώμη, αλλά είμαι υποχρεωμένος να εφαρμόσω το νόμο και νόμος για μένα είναι και η υπουργική απόφαση». Και του δείχνει μια απόφαση, που υπέγραφε ως Υπουργός Δικαιοσύνης, ο Δημήτριος Παπασπύρου, η οποία καθιέρωνε αυτά για τα οποία, μετά, διαμαρτυρόταν και δικαίως.

Δεν θέλω να βρίσκεται Έλληνας πολιτικός μπροστά σε τέτοιες συνθήκες ετερογονίας των σκοπών, όπου κάτω από την έξαψη ότι εξυπηρετούν μία σκοπιμότητα ουσιαστικά φαλκιδεύουν δημοκρατικές εγγυήσεις.

Είναι πληρέστατο το νομοθετικό μας οπλοστάσιο. Είναι πληρέστατο το θεσμικό μας πλαίσιο. Και όλοι ξέρετε ότι στα θέματα αυτά οι πιέσεις, είναι πιέσεις σκοπιμότητας. Όλοι ξέρετε ότι στα θέματα αυτά εμείς δεν έχουμε κανένα λόγο να λογοδοτούμε όταν σε άλλες χώρες πολύ επικίνδυνα και απαράδεκτα γεγονότα συμβαίνουν. Αλλά είναι μέρος πολιτικής πίεσης και η ιστορία αυτή φαλκίδευσε του νομοθετικού οπλοστασίου.

Λυπάμαι γιατί η Ευρώπη του 21ου αιώνα, εμφανίζει αυτή την αντίφαση. Διευρύνεται αριθμητικά, συρρικνώνεται, όμως, από πλευράς δημοκρατικών εγγυήσεων. Έχει ενιαίο οικονομικό χώρο, έχει ενιαίο δικαστικό χώρο, δεν έχει ενιαίο κοινωνικό χώρο, ενιαίο θεσμικό δημοκρατικό χώρο. Μέσα απ' αυτές τις αντιφάσεις είναι που κερδίζουν και οι αντιδημοκρατικές αντιλήψεις και οι νεοφασιστικές αντιλήψεις και οι αντιλήψεις που θέλουν την κατεδάφιση αυτού του εγχειρήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Ρόβλιας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω να κάνω τέσσερις παρατηρήσεις, σε τέσσερα άρθρα ξεκινώντας από τα πιο απλά θέματα και περνώντας στα πιο σύνθετα.

Το άρθρο 22 προβλέπει την προθεσμία άσκησης έφεσης στον Άρειο Πάγο και λέει ότι η προθεσμία είναι είκοσι τέσσερις ώρες από τη δημοσίευση της απόφασης.

Το κρίσιμο δεν είναι οι είκοσι τέσσερις ώρες, γιατί πράγματι ενδεχομένως η έφεση να είναι τυποποιημένη. Το κρίσιμο είναι η δημοσίευση της απόφασης. Αυτός που θέλει να ασκήσει την έφεση, μπορεί να είναι κρατούμενος. Δεν έχει τη δυνατότητα να παρακολουθεί τότε θα δημοσιευτεί η απόφαση και δεν ξέρουμε κατά πόσον ο δικηγόρος του θα είναι τόσο επιμελής, ώστε να είναι κάθε μέρα στο δικαστήριο να βλέπει αν δημοσιεύτηκε η απόφαση. Πραγματικά για πολλές περιπτώσεις θα είναι γράμμα κενό περιεχομένου.

Το δεύτερο που θέλω να επισημάνω, αναφέρεται στο άρθρο 1, ότι δηλαδή, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής. Αν δούμε την απόφαση-πλάσιο, στο προοίμιο της αναφέρεται σε σύστημα παράδοσης μεταξύ δικαστικών αρχών αλλά και στο άρθρο 1 αναφέρει ρητά, ότι το

ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση.

Εμείς λέμε ότι είναι ή απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής και όσον αφορά στη χώρα μας μπορεί οι διαφορές να μην είναι μεγάλες και ουσιώδεις, αλλά δεν ξέρω πραγματικά τι μπορεί να σημαίνει η διάταξη δικαστικής αρχής, σε μία άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δε νομίζω ότι υπάρχει λόγος, να διατηρηθεί η διάταξη δικαστικής αρχής. Θα πρέπει να περιοριστούμε στην απόφαση διότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, πρέπει να είναι απόφαση.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Γιατί;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Γιατί έτσι λέει και η απόφαση-πλαίσιο του συμβουλίου. Λέει ότι είναι απόφαση.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Τι θα πει «διάταξη δικαστικής αρχής»; Ξέρετε τι θα πει «διάταξη δικαστικής αρχής» στην Ολλανδία, ας πούμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήριος Χατζηγάκης): Κύριε συνάδελφε, να απευθύνεστε στο Προεδρείο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Δεν πειράζει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήριος Χατζηγάκης): Πειράζει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Αν δεν ενοχλούμαι εγώ, γιατί πειράζει, κύριε Πρόεδρε; Κάνουμε διάλογο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήριος Χατζηγάκης): Κύριε συνάδελφε, υπάρχει ο Κανονισμός της Βουλής και πρέπει να ακολουθούνται οι κανόνες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Δέχομαι παρατήρηση επειδή απάντησα σε διακοπή;

Στο άρθρο 10, παράγραφος 2, εκεί όπου υποχωρεί το διττό αξιόποινο, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, είπα και χθες ότι ως Έλληνας πολίτης αισθάνομαι ανήσυχος και θα πρέπει όλοι μας να αισθανόμαστε ανήσυχοι. Θα πρέπει να μην αισθανόμαστε ασφαλείς, όταν υπάρχει πιθανότητα να συλληφθούμε και να παραδοθούμε για κάποιο αδίκημα το οποίο δεν περιγράφεται σε ελληνικό νόμο.

Η καταγραφή των 32 αδικημάτων για τα οποία αίρεται η υποχρέωση του διττού αξιόποινου, είναι αόριστη και επιγραμματική, ενώ το Σύνταγμα επιβάλλει να γνωρίζουμε τα στοιχεία του αδικήματος, να γνωρίζουμε τι προβλέπεται γι' αυτό το αδίκημα. Ενδεχομένως, λοιπόν, ένας Έλληνας πολίτης θα βρεθεί κρατούμενος και θα παραδοθεί για κάποιο «αδίκημα», το οποίο δεν είναι αδίκημα κατά την ελληνική ποινική έννομη τάξη ή το οποίο έχει εδώ διαφορετικά στοιχεία από ό,τι σε μία άλλη χώρα-μέλος ή του οποίου οι ποινές είναι πολύ βαρύτερες στο εξωτερικό.

Η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής έχει αναφερθεί ιδιαίτερα σ' αυτό το θέμα και πολλοί συνάδελφοι ομιλητές έχουν αναφερθεί ιδιαίτερα. Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι πρέπει να το δείτε. Σίγουρα δεν είναι απλό, σίγουρα θέλουμε να σεβαστούμε την απόφαση-πλαίσιο, ταυτόχρονα, όμως, πρέπει να σεβαστούμε και το Σύνταγμα και να διασκεδάσουμε τις ανησυχίες μας. Επαναλαμβάνω ότι οποιοσδήποτε Έλληνας πολίτης μπορεί ενδεχομένως να συλληφθεί και να παραδοθεί για ένα αδίκημα το οποίο δεν περιγράφεται σε ελληνικό νόμο.

Πρότεινα χθες –και επαναλαμβάνω την πρότασή μου– ως παράρτημα στο νόμο αυτό να υπάρχουν αυτά τα 32 αδικήματα, όπως προβλέπονται σε κάθε χώρα-μέλος και τουλάχιστον να είναι καταγεγραμμένα σε έναν ελληνικό νόμο, για να ξέρουμε τι μας γίνεται.

Τέλος στο άρθρο 11, περίπτωση στ' και περίπτωση η', σας δίνεται η δυνατότητα να αποφύγετε οποιαδήποτε περίπτωση παράδοσης Έλληνα πολίτη και να ξεφύγουμε από όλα αυτά τα συνταγματικά ερωτηματικά. Σας δίνεται η δυνατότητα, αν προβλέψετε ότι η ελληνική πολιτεία υποχρεούται να εκτελέσει την ποινή, για την οποία καταζητείται ένας Έλληνας πολίτης.

Είναι απλή διατύπωση. Εάν υποχρεούται δεν παραδίδεται. Όπως επίσης να προβλέψετε ότι η ελληνική πολιτεία υποχρεούται να ασκήσει ποινική δίωξη για ένα αδίκημα για το οποίο εκζητείται ένας Έλληνας πολίτης. Αλλά αυτό προϋποθέτει αυτό που σας είπα προηγουμένως, ότι για να ασκηθεί η ποινική δίωξη για ένα οποιοδήποτε αδίκημα, θα πρέπει αυτό το αδίκημα να περιγράφεται σε ελληνικό νόμο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήριος Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Φούσας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχήν θέλω να κάνω τη δήλωση, ότι ασφαλώς ψηφίζω το νομοσχέδιο αυτό, αλλά μου επιτρέπει αυτή η αρχική δήλωσή μου, να κάνω και ορισμένες παρατηρήσεις που θεωρώ ότι είναι χρήσιμες κατά τη συζήτηση αυτή, αλλά ιδιαίτερα όμως είναι χρήσιμες, όπως εγώ το αντιλαμβάνομαι, κατά την εφαρμογή αργότερα αυτού του νομοθετήματος όταν οι ερμηνευτές και εφαρμοστές του δικαίου θα προστρέχουν σε διάφορα κείμενα και ιδιαίτερα στα Πρακτικά της Βουλής.

Θέλω, όμως, πρώτα να κάνω μία γενικότερη παρατήρηση και στη συνέχεια μία δεύτερη. Αυτό το νομοθέτημα έρχεται προς συζήτηση, όλοι μας το ξέρουμε, αφού προηγήθηκε μία μακρά συζήτηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τότε, πριν δηλαδή από δύο περίπου χρόνια μας εκπροσωπούσε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και συμμετείχε σ' αυτές τις συζητήσεις ο κ. Πετσάλνικος. Άρα λοιπόν, ό,τι έχουν τα δύο πλαίσια νόμου –μάλιστα τώρα συζητούμε το πρώτο κεφάλαιο του νομοσχεδίου που έχει σχέση με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης– είναι προϊόν εκείνων των συζητήσεων και κανένας δεν αμφισβητεί ότι ο εκπρόσωπός μας, ο τότε Υπουργός ο κ. Πετσάλνικος, δεν προσπάθησε. Προσπάθησε όσο μπορούσε, πλην όμως πρέπει όλοι να αποδεχθούμε και να συνομολογήσουμε ότι, ό,τι εμπεριέχει αυτό το νομοσχέδιο, είναι εκείνα τα οποία προσυπέγραψε ο τότε Υπουργός του ΠΑΣΟΚ ο κ. Πετσάλνικος. Το λέγω αυτό ιδιαίτερα, διότι πρόσεξα χθες την ομιλία του και είδα πόσο προσεκτικός ήταν. Δεν μας είπε μην εφαρμόζετε, μην προσαρμόζετε αυτό το νομοθέτημα προς εκείνα τα οποία διαλαμβάνουν οι δύο νόμοι πλαίσια, και εν προκειμένω ο πρώτος νόμος πλαίσιο, αλλά να προσέξουμε στη μετάφραση. Προσέξτε, λέει, μήπως γίνουν λάθη στις μεταφράσεις. Αυτή ήταν η τοποθέτηση του κ. Πετσάλνικου, την οποία και πρόσεξα ιδιαίτερα. Προφανώς γιατί γνωρίζει ο ίδιος ότι δεν μπορούμε να αλλάξουμε πολλά πράγματα. Και η αλήθεια είναι ότι δεν μπορούμε.

Μια δεύτερη παρατήρηση. Ορθά είπε ο κ. Κουβέλης, ότι κανένας δεν μπορεί να πλειοδοτεί υπέρ του αγώνα κατά της τρομοκρατίας περισσότερο από άλλο συνάδελφο. Συμφωνούμε. Όμως, το θέμα έχει δύο πλευρές. Το θέμα είναι ότι πράγματι κανένας δεν μπορεί να πλειοδοτεί ούτε υπέρ της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων περισσότερο από άλλους μας συναδέλφους, διότι υπάρχουν και από την εδώ πλευρά άνθρωποι, οι οποίοι και μάτωσαν και πόνεσαν και υπέφεραν και ιδίως υπέφεραν από την τρομοκρατία. Δεν θέλω να αναφερθώ περισσότερο σ' αυτό και ούτε να αναφέρω αριθμούς ούτε και συγκεκριμένα πρόσωπα, αλλά ήταν μια πραγματικότητα ότι τα περισσότερα θέματα δεν ήταν στη φιλελεύθερη παράταξη.

Έχει, λοιπόν, το θέμα αυτό έχει δύο πλευρές. Πρέπει πράγματι να είμαστε προσεκτικοί σ' αυτό που λέμε προστασία ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Και είμαστε και πρέπει να είμαστε. Πρέπει δε εξίσου να είμαστε προσεκτικοί και σ' αυτό που λέμε προστασία της ζωής, της ελευθερίας κίνησης, της οικογένειας και ό,τι έχει σχέση από τα αποτελέσματα μιας τρομοκρατικής ενέργειας.

Αναφορικά τώρα με το νομοσχέδιο. Συζητούμε το Α' Κεφάλαιο, μόνο αυτό που έχει σχέση με το ένταλμα σύλληψης και όχι το Β', στο οποίο θα επανέλθω, που αφορά τον αντιτρομοκρατικό νόμο, τη συμπλήρωση αυτού του νόμου.

Θέλω να συμπληρώσω εδώ και να διευκρινίσω, κατ' αρχήν, μερικά πράγματα. Το άρθρο 1 ορίζει ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής.

Όσοι δεν είστε νομικοί, σας λέγω, ότι, όταν λέει απόφαση ή διάταξη, πάντοτε το ένταλμα σύλληψης στη χώρα μας εκδίδεται από τον ανακριτή και μόνο από τον ανακριτή, ή αν επιληφθεί αργότερα το δικαστικό συμβούλιο, μπορεί το δικαστικό συμβούλιο ή στη σπάνια περίπτωση, που το δικαστήριο παραπέμπει σε άλλο δικαστήριο οπότε εκδίδει απόφαση εν ειδή δικαστικού συμβουλίου.

Εν προκειμένω, λοιπόν, ό,τι άλλο λέγεται δεν είναι σωστό: Όταν λέμε ότι είναι απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής, σας ρώτησα κύριε Υπουργέ, στην επιτροπή και επαναλαμβάνω, εννοεί και «εισαγγελέας»; Αν πράγματι εννοεί και «εισαγγελέ-

ας», είναι λάθος. Και είναι λάθος, πρώτον, γιατί δεν μπορεί ο εισαγγελέας να εκδίδει ένταλμα σύλληψης με οποιαδήποτε σχέση και μορφή και, δεύτερον, γιατί είναι αντίθετο με το δικό μας ποινικό σύστημα. Δεν μπορεί, αν εννοείτε και «εισαγγελέα», ο εισαγγελέας να εκδίδει εντάλματα σύλληψης. Δεν είναι ανάγκη να αναλύσουμε τώρα ποιος είναι ο ρόλος και ποια η αρμοδιότητα του εισαγγελέα, του ανακριτή και του δικαστηρίου.

Δεύτερον -και χαίρομαι που το ανέφερα και το επισήμανα πρώτος αυτό στην επιτροπή και πήρε την έκταση, και αναφέρομαι τώρα, όχι για να καταλογίσω ευθύνες στον παρόντα Υπουργό, αλλά γιατί έγινε αποδεκτό από την προηγούμενη κυβέρνηση, όπως έγινε κατά τη συζήτηση στην Ευρώπη. Λέμε στο άρθρο 1 του νομοσχεδίου «Συλλαμβάνεται, προκειμένου να ασκηθεί ποινική δίωξη». Το διόρθωσε ο Υπουργός χθες και είπε ότι συλλαμβάνεται, αφού προηγουμένως του έχει αποδοθεί κατηγορία, προκειμένου να ασκηθεί ποινική δίωξη. Εδώ θέλω να καταχωρισθεί στα Πρακτικά και καταχωρίζεται ασφαλώς. Ο όρος «απόδοση κατηγορίας» δεν υπάρχει στο ποινικό μας σύστημα. Τι θα πει να αποδοθεί κατηγορία; Δεν ξέρω αν το λένε αλλά τα ευρωπαϊκά δίκαια όπως μου εξηγήσατε. Βεβαίως μπορεί, το λένε τα ευρωπαϊκά. Στη χώρα μας υπάρχει η σύλληψη, η δίωξη, η παραπομπή, η καταδίκη και η εκτέλεση. Αυτό λοιπόν και που ορίζει το νομοσχέδιο ότι συλλαμβάνεται για να ασκηθεί ποινική διάταξη νομίζω ότι δεν είναι σωστό. Το σημειώνω με ιδιαίτερη προσοχή. Το είπα και σε άλλες μου ομιλίες. Δεν μπορώ να επιμείνω άλλο. Εσείς βεβαίως έχετε τους λόγους σας και τους ειδικούς σας συμβούλους και επιστήμονες που σας εκθέτουν την επιστημονική τους άποψη. Επιτρέψτε μου να σημειώσω ότι η δική μου επιστημονική και πολιτική άποψη είναι ότι πράγματι δεν μπορεί να εκδίδεται ένταλμα σύλληψης, προτού να ασκηθεί ποινική δίωξη και δεν καλύπτει το σύστημα η γενόμενη πρόταση ότι «προηγείται η απόδοση κατηγορίας» διότι αυτό δεν είναι δόκιμο και δεν σημαίνει τίποτα.

Στο άρθρο 10, το οποίο νομίζω πως εξαντλήσαμε, στην παράγραφο 2, από τη στιγμή που πράγματι περιορίζεις σε τριάντα δύο εγκλήματα, στα οποία και μόνο να επιτρέπεται η σύλληψη χωρίς τον έλεγχο του διττού -άλλως διπλού- αξιόποινου, νομίζω πως το θέμα αντιμετωπίζεται σωστά. Και επειδή δεν είστε όλοι σας νομικοί, για να ξέρετε τι θα πει διπλό και διττό αξιόποινος σας εξηγώ. Διπλό αξιόποινος θα πει να δώκεται η πράξη και από τη χώρα που τη ζητάει και στη χώρα που ζητείται. Εδώ κάμπτεται αυτή η αρχή, αλλά είναι ευτύχημα ότι περιορίζεται μόνο σε τριάντα δύο εγκλήματα. Εδώ ισχύει το θέμα αυτό και σε μερικές περιπτώσεις και για πλημμελήματα και με απασχολεί αυτό, αλλά ούτε χρόνο ούτε δυνατότητα περαιτέρω να αντιμετωπίσω το θέμα αυτό έχω.

Στο άρθρο 11 είναι το μεγάλο θέμα, για την Αντιπολίτευση. Γιατί, λέτε, ημεδαπός θα μπορεί να εκδίδεται. Μα δεν είναι έτσι, γιατί συνάδελφοι, και το θέμα το επιλύει απολύτως και έχει δίκιο στο σημείο αυτό -και σε άλλα- ο Υπουργός, διότι στη σελίδα 37 ορίζει σε ποιες περιπτώσεις δεν γίνεται να εκδίδεται ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης ορίζεται, λοιπόν, αν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί για αξιόποινη πράξη, η οποία θεωρείται κατά τον ελληνικό ποινικό νόμο ότι τελέστηκε εξ ολοκλήρου ή έχει εν μέρει στο έδαφος της Ελλάδος ή σε εξομοιούμενο προς αυτό τόπο ή έχει τελέσει εκτός του εδάφους του κράτους μέλους έκδοσης εντάλματος ημεδαπός και κατά τους ελληνικούς ποινικούς νόμους απαγορεύεται κλπ, και αν το πρόσωπο εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς το σκοπό της δίωξης είναι ημεδαπός και δώκεται στην Ελλάδα για την ίδια πράξη και άλλα. Άρα, λοιπόν, πού είναι η ανησυχία σας; Το ξεκαθαρίζει πλήρως το νομοσχέδιο αυτό και νομίζω ότι αδικώς υπάρχει αυτή η μεγάλη ανησυχία και ο θόρυβος περί του ότι δήθεν θα εκδίδεται ημεδαπός. Το σύστημα έχει πλήρη κατοχύρωση.

Τέλος, στο άρθρο 22 παράγραφος 1 είναι μέγα πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, οι είκοσι τέσσερις ώρες, προκειμένου να ασκήσει κανείς έφεση ενώπιον του Αρείου Πάγου για οριστικό βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών. Δεν προλαβαίνει. Το λέω από την πράξη. Είναι εκ των πραγμάτων αδύνατο να γίνει αυτό. Δεν μπορεί να γίνει σε είκοσι τέσσερις ώρες. Δεν ξέρω τι δυνατότη-

τες έχετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Σήμερα δεν ισχύει το ίδιο;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Δεν ισχύει το ίδιο. Αυτή την ενημέρωση έχω εγώ. Αλλά και αν ισχύει, είναι πρόβλημα. Μπορεί να έχω άδικο. Θα το δούμε. Αν είναι έτσι, μπορεί να μου διαφεύγει...

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

...451 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Βλέπετε είμαι καλόπιστος. Μπορεί να έχω άδικο. Σας διαβεβαιώνω, όμως, ότι και που ισχύει είναι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήριος Χατζηγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε Φούσα.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εν πάσει περιπτώσει, όμως, νομίζω ότι πράγματι -και επαναλαμβάνω ότι ασφαλώς ψηφίζω αυτό το νομοσχέδιο, διότι έχει αρκετά θετικά στοιχεία- είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο έρχεται μετά από μία συζήτηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και θέλω να πιστεύω, ότι, όπως το νομοσχέδιο αυτό είναι στο πρώτο κεφάλαιο, δεν προσβάλλονται καθόλου και κανενός τα ανθρωπιά δικαιώματα. Είμαστε μια χώρα ευρωπαϊκή. Πρέπει να προσαρμοστούμε στο ευρωπαϊκό Ποινικό Δίκαιο και αυτό κάνει αυτό το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήριος Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Φούσα.

Ο κ. Καραμάριος έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Κύριε Υπουργέ, επειδή δεν ήμουν μέλος της επιτροπής, που θα μπορούσα τότε να κάνω αυτές τις παρατηρήσεις, θα ήθελα να μου επιτρέψετε να κάνω ορισμένες νομοτεχνικές φύσεως παρατηρήσεις, τις οποίες μπορείτε να δείτε. Θα σας τις δώσω και με σημειώμα. Δεν θα επαναλάβω, βέβαια, όσα είπε ο κ. Φούσας στο πρώτο μέρος, στα οποία και αναφέρομαι.

Το ένταλμα, όπως ξέρετε, δεν έχει όνομα. Είναι έγγραφο δικαστικό, μιας δικαστικής αρχής. Γι' αυτό στο άρθρο 2 θα πρέπει να τροποποιηθούν τα εξής:

Να παραμείνει η παράγραφος 1. Το εδάφιο α' πρέπει να αναφέρει την ταυτότητα και ιθαγένεια του εκζητουμένου. Όχι απλώς ταυτότητα. Εδάφιο β': Την εκδώσασα το δικαστικό ένταλμα αρχή, τον αριθμό της τηλεφωνικής και τηλεομοιοτυπικής σύνδεσης και την ηλεκτρονική διεύθυνσή της. Διότι σας είπα ότι δεν είναι όνομα το ένταλμα, είναι εκδώσασα αρχή. Εδάφιο γ': Τον αριθμό της εκτελεστής δικαστικής απόφασης βάσει της οποίας εκδόθηκε το ένταλμα σύλληψης ή της συναφούς διάταξης της δικαστικής αρχής. Εδάφιο δ': Τη μορφή και το νομικό χαρακτηρισμό του εγκλήματος. Και στο εδάφιο ε', στην προτελευταία γραμμή που αναφέρει «καθώς και η μορφή» να γίνει «καθώς και τη μορφή», για να συνταχτιστεί γραμματικά με την όλη φράση.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 3 εκεί, κύριε Υπουργέ, πράγματι πολύ σωστά αναφέρετε ότι το Υπουργείο Δικαιοσύνης ορίζεται κεντρική αρχή για να επικουρεί τις αρμόδιες δικαστικές αρχές για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

Στο άρθρο 6 υπάρχουν οι διατάξεις -όπως τις έχετε σωστά των παραγράφων ένα και δύο. Στην τρίτη παράγραφο, όταν δεν είναι γνωστός ο τόπος κατοικίας ή διαμονής του εκζητουμένου, τότε εκεί λέτε ότι ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών θα προβεί σε ορισμένες ενέργειες. Έχω την εντύπωση πως από τη στιγμή που κεντρική αρχή ελέγχου και διαβιβάσεως των ενταλμάτων αυτών είναι το Υπουργείο σας, η παράγραφος 3 περιττεύει. Αντίθετα, θα πρέπει να διατυπωθεί ότι σε κάθε περίπτωση, που λέτε στην παράγραφο 4, ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών μπορεί να διαβιβάζει το ένταλμα με οποιοδήποτε ασφαλές μέσο κλπ.

Είναι δυνατόν ο εισαγγελέας της τρίτης χώρας, κύριε Υπουργέ, να διαβιβάζει το ένταλμα καθ' όν τρόπο αυτός νομίζει και να μην το διαβιβάζει στην κεντρική αρχή που είναι του Υπουργείου Δικαιοσύνης;

Θέλω να σας πω, λοιπόν, ότι θα περιπλακεί η όλη κατάσταση διότι η παράγραφος 4 δεν πρέπει να συμπεριληφθεί, αντίθετα πρέπει να ενταχθεί στην αρμοδιότητα του Υπουργείου. Και για

μένα θα μπορούσε ακόμα, κύριε Υπουργέ, η λέξη «επικουρεί» να παραλειφθεί. Πρέπει να ξέρουμε σε κάθε περίπτωση ότι οι δικαστικές αυτές ενέργειες των άλλων κρατών θα απευθύνονται για την εκτέλεση του εντάλματος αυτού μέσω του Υπουργείου Δικαιοσύνης και μόνο από την κεντρική αρχή η οποία ορίζεται. Διότι στην παράγραφο 5, στην προτελευταία και τελευταία γραμμή, λέει «ενδεχομένως με την παρέμβαση των κεντρικών αρχών των κρατών μελών». Δηλαδή εάν ο εισαγγελέας της τρίτης χώρας δεν μπορεί να κάνει τίποτα, να απευθυνθεί σε εσάς.

Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτές οι παράγραφοι 3, 4 και 5 πρέπει να μαζετούν και να πείτε ότι σε κάθε περίπτωση ο εισαγγελέας του άλλου κράτους εφόσον δεν μπορεί να διαβιβάσει το ένταλμα απευθείας στον Εισαγγελέα Εφετών της άλλης χώρας, να απευθύνεται απαραίτητα στο Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Προσέξτε αυτήν τη διατύπωση. Εάν ήμουν στην επιτροπή, θα το είχα διατυπώσει. Αντιλαμβάνεστε ότι το λέω για να προλάβω δικαστικές περιπέτειες αρχών και ανθρώπων, οι οποίοι ενδεχομένως να συλληφθούν κάπου και να μην μπορούμε να βρούμε άκρη.

Αυτές τις παρατηρήσεις είχα να κάνω, κύριε Υπουργέ. Επειδή σας είπα από την αρχή ότι το ένταλμα είναι δικαστικό έγγραφο, σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να παραμείνει στο εδάφιο β' του άρθρου 2 η λέξη, το όνομα, αλλά να διατυπωθεί όπως το διατύπωσα γι' αυτό και το καταθέτω και εγγράφως.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξαντλήθηκε ο κατάλογος των εγγεγραμμένων ομιλητών.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φαίνεται ότι το σοκ των εκλογών έχει προκαλέσει ένα είδος απώλειας μνήμης στο ΠΑΣΟΚ. Δεν ερμηνεύεται αλλιώς ότι δεν θυμάται την ίδια την πολιτική του, ότι δεν αναγνωρίζει την ίδια την υπογραφή του. Ακόμη χειρότερα, έχει φθάσει να καταγγέλλει τον ίδιο τον εαυτό του, διότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ήταν εκείνη η οποία τον Ιούνιο του 2002 προσυπέγραψε, χωρίς αντιρρήσεις ή διαφοροποιήσεις, τόσο την απόφαση πλαίσιο για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης όσο και την απόφαση πλαίσιο για τις νέες αντιτρομοκρατικές ρυθμίσεις. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ήταν εκείνη που δέσμευσε -και ορθά σπεύδω να συνομολογήσω κατά τη δική μας άποψη- τη χώρα, αναλαμβάνοντας την υποχρέωση να εναρμονίσει στα δύο αυτά μεγάλα ζητήματα την εθνική μας νομοθεσία με την ευρωπαϊκή.

Τούτο το νομοσχέδιο είναι με ελάχιστες προσαρμογές προϊόν νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, που ο προκάτοχός μου Υπουργός Δικαιοσύνης του ΠΑΣΟΚ είχε συστήσει υπό τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Λινό. Πώς λοιπόν σήμερα το ΠΑΣΟΚ ως Αντιπολίτευση δεν αναγνωρίζει τι είχε υπογράψει στις Βρυξέλλες και τι προωθούσε στον τόπο μας; Είναι δυνατόν ακόμη και ο πιο ακραίος κομματικός καιροσκοπισμός να προκαλέσει τέτοια ολοκληρωτική απώλεια μνήμης ή μήπως καταγγέλλοντας το δικό του ουσιαστικά νομοσχέδιο το μετεκλογικό ΠΑΣΟΚ της Αντιπολίτευσης αποκηρύσσει στην πράξη το προεκλογικό ΠΑΣΟΚ της κυβέρνησης;

Όπως και να έχει όμως το πράγμα με τη σημερινή Αξωματική Αντιπολίτευση να παραδέρνει μεταξύ αμνησίας και σύγχυσης ταυτότητας, το μόνο που μπορώ να κάνω είναι να βοηθήσω τη μνήμη και την κρίση των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ αναφορικά με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, ξαναθυμίζοντας πως ακριβώς έχουν τα πράγματα.

Ολόκληρη η Ευρώπη, πέρα από κόμματα και ιδεολογίες, διαθέτει σήμερα τη βούληση να διαμορφώσει ένα ενιαίο δικαστικό χώρο. Όλες οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, -χριστιανοδημοκρατικές, σοσιαλιστικές, όλες- συνειδητοποιούμε ότι το ολοένα και πιο οργανωμένο έγκλημα και κατά μείζονα λόγο η τρομοκρατία μπορούν να αντιμετωπιστούν και μόνο με διεθνή συνεργασία.

Η βασική επίκριση αρχής ήταν ότι εντάξαμε σε ενιαίο νομοσχέδιο το ευρωπαϊκό ένταλμα από τη μια μεριά και τις ρυθμίσεις για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας από την άλλη,

αντί να τα διαχωρίσουμε. Κατ' αρχήν και τα δυο αυτά θέματα αντιμετωπίστηκαν σε ισάριθμες αποφάσεις-πλαίσιο, που συνυπέγραψαν οι «δεκαπέντε» στις 13 Ιουνίου του 2002. Επί της ουσίας όμως και όχι επί της διαδικασίας, θέλω να σας θυμίσω ότι είχαμε εξαντλήσει όλα τα περιθώρια.

Και είχαμε εξαντλήσει όχι μόνο τα χρονικά περιθώρια, είχαμε εξαντλήσει και την ίδια την ανοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ενσωμάτωση του ευρωπαϊκού εντάλματος και των αντιτρομοκρατικών ρυθμίσεων στη εθνική μας νομοθεσία.

Η Ελλάδα ανήκει ακόμα σήμερα -αύριο ελπίζω ότι θα αλλάξει, αλλά σήμερα ακόμα ανήκει- στη μειοψηφία της μειοψηφίας των ευρωπαϊκών κρατών που δεν έχουν ακόμα εναρμονίσει τη νομοθεσία τους με τα ευρωπαϊκά ισχύοντα, παρ' ό,τι έχουν ρητά αναλάβει τη σχετική υποχρέωση. Θυμίζω ότι προκειμένου για τις αντιτρομοκρατικές ρυθμίσεις έπρεπε να έχουμε ενσωματώσει την απόφαση πλαίσιο στην εθνική μας νομοθεσία στις 31 Δεκεμβρίου του 2002, αγαπητοί συνάδελφοι, εδώ και ενάμιση χρόνο, προκειμένου δε για την απόφαση-πλαίσιο για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης στις 31 Δεκεμβρίου του 2003, εδώ και έξι μήνες.

Η «πολύ μικρή καθυστέρηση!» έτσι την ονόμασε ο εισηγητής της Αξωματικής Αντιπολίτευσης- ήταν της τάξης των έξι μηνών και του ενάμιση χρόνου αντίστοιχα! Αυτή η ολιγωρία της Κυβέρνησης έχει εκθέσει τη χώρα έναντι των Ευρωπαίων εταίρων μας και τα χρονικά περιθώρια -επαναλαμβάνω μάλιστα εν όψει και των Ολυμπιακών Αγώνων του Αυγούστου- είχαν καταστεί στην κυριολεξία ασφυκτικά. Για το λόγο αυτό δεν υπήρχαν και τα αντικειμενικά περιθώρια ευρύτερου διαλόγου, έστω και αν το νομοσχέδιο δεν επιφέρει ουσιαστικές διαφοροποιήσεις σε σχέση με την ισχύουσα νομοθεσία. Ήταν λοιπόν επιβεβλημένη αυτή η σφιχτή -θα το συνομολογήσω- διαδικασία και η ενοποίηση των δύο αυτών νομοσχεδίων, τα οποία άλλωστε έχουν την ίδια, αν θέλετε, φιλοσοφία. Αποτυπώνουν την ευρωπαϊκή βούληση για τη δημιουργία ενιαίου δικαστικού χώρου, την εναρμόνιση από την άλλη μεριά των νομοθεσιών και τη συνεργασία των αρμόδιων εθνικών αρχών σε θέματα τρομοκρατίας.

Θέλω επίσης να κάνω μία βασική διευκρίνιση, καθώς φαίνεται ότι οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης παραγνωρίζουν ή αγνοούν κάτι -νομίζω- ουσιαστικό. Το είπα και χθες και το επαναλαμβάνω. Οι δύο συγκεκριμένες αποφάσεις πλαίσιο για τις οποίες μιλάμε δεν είναι απλές οδηγίες, δεν είναι κατευθυντήριες οδηγίες, δηλαδή κοινοτικό έγγραφο που απλώς και μόνο περιγράφει το στόχο και από εκεί και πέρα εναπομένει, επαφίεται στα κράτη-μέλη να προσεγγίσουν το στόχο αυτόν, όπως τα ίδια επιθυμούν. Εδώ μιλάμε για απόφαση πλαίσιο και μάλιστα λεπτομερειακή. Συστηματικά και λεπτομερειακά ρυθμίζονται τα θέματα που πρέπει να ενσωματωθούν στην εθνική μας νομοθεσία, θέλοντας και μη.

Όταν, παραδείγματος χάρι, προβλέπεται η τιμωρία, η τιμώρηση -καλύτερα-του ατομικού τρομοκράτη ή ρητά η βαρύτερη τιμωρία του εγκεφάλου της τρομοκρατικής οργάνωσης -αναφέρομαι στα άρθρα που θα κουβεντιάσουμε αύριο, αλλά νομίζω ότι είναι πολύ χαρακτηριστικό το παράδειγμα- εκεί καθορίζεται και το πολύ συγκεκριμένο πλαίσιο των ποινών που επιβάλλονται και στις δύο αυτές περιπτώσεις. Δεν έχουμε τη δυνατότητα να αποστούμε από τις συγκεκριμένες αυτές ρυθμίσεις. Δεν έχουμε τουλάχιστον φέτος τη δυνατότητα να αποστούμε από τις ρυθμίσεις αυτές. Είχαμε τη δυνατότητα να αποστούμε, πριν δεσμευθούμε κι όταν συζητιόταν το θέμα όπως το έκανε παραδείγματος χάρι, η Αυστρία. Σήμερα όμως πια έχει μπει φαρδιά πλατιά η υπογραφή της Ελλάδος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ.)

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα σας παρακαλέσω να επιδείξετε σημαντική ανοχή, γιατί πρέπει να απαντήσω σε όλες τις αιτιάσεις που ακούστηκαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, θα έχετε επαρκή χρόνο. Πιστεύω ότι το Σώμα συμφωνεί.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Έχω την εντύπωση ότι όλη η συζήτηση περί αντιγραφής και όχι προσαρμογής τάχα των αποφάσεων πλαίσιο είναι σήμερα πια υποκριτική. Καταψηφίζει το ΠΑΣΟΚ ό,τι υπέγραψε χθες.

Έρχομαι τώρα σε ειδικότερα θέματα. Διπλό αξιόποινο. Ή για να το θέσω αλλιώς, μπορεί να εκδοθεί Έλληνας σε ευρωπαϊκή χώρα; Στην πράξη κάτι τέτοιο είναι ουσιαστικά αδύνατο. Επιδείξαμε ιδιαίτερη ευαισθησία σε αυτό το ζήτημα. Η αρχή του αξιοποιούν στην πράξη εξακολουθεί να ισχύει σε κάθε περίπτωση. Γιατί; Κατ' αρχήν τίθεται ως κανόνας στο άρθρο 10 παράγραφος 1. Και υπάρχει μόνο μία εξαίρεση για τις πράξεις που αναφέρονται περιοριστικά στην παράγραφο 2 του άρθρου 10. Μόνο για τον πίνακα εκείνων των πράξεων δεν εξετάζεται κατά την απόφαση πλαίσιο το διπτό αξιόποινο. Όμως όλες αυτές οι περιοριστικά αναφερόμενες πράξεις για τις οποίες δεν εξετάζεται εάν συντρέχει ή όχι διπλό αξιόποινο είναι όλες αξιόποινες κατά το δικό μας νόμο. Υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι εμπόριο ναρκωτικών, αρχαιοκαπηλία, βιασμός, εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων, λαθρεμπόριο πυρηνικών ουσιών κ.λ.π. και τα άλλα που περιοριστικά αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 10 είναι αξιόποινες πράξεις κατά το ελληνικό δίκαιο;

Συνοπτικά, Έλληνας δεν εκδίδεται. Προσέξτε τις ασφαλιστικές δικλίδες που τέθηκαν: Δεν εκδίδεται: Αν η πράξη του έχει αμνηστευθεί στην Ελλάδα, αν έχει δικαστεί αμετάκλητα -περίπτωση δεδικασμένου-, αν έχει επέλθει παραγραφή κατά το ελληνικό δίκαιο, αν η πράξη τελέστηκε έστω και εν μέρει στην Ελλάδα, αν διώκεται στην Ελλάδα για την ίδια πράξη. Και μάλιστα μεριμνήσαμε ώστε ακόμη κι αν εκ των υστέρων ασκηθεί δίωξη από πλευράς Ελλάδος, ο εκζητούμενος να μπορεί να μην εκδοθεί.

Με το σύνολο όλων αυτών των εγγυήσεων καθίσταται σαφές ότι ισχύει η αρχή, οι Έλληνες δικάζονται στην Ελλάδα.

Και μια πιο εξειδικευμένη παρατήρηση σε σχέση με το θέμα. Η χρήση των εννοιών και των όρων των εγκλημάτων για τα οποία δεν ελέγχεται το διπτό αξιόποινο έγινε με μομφή απόφαση των «δεκαπέντε» με τρόπο που να καλύπτουν τους διαφορετικούς όρους που χρησιμοποιούνται για τα ίδια εγκλήματα από τις διάφορες εθνικές έννομες τάξεις. Στόχος ήταν να καλυφθεί η έντονη κοινωνική και ηθική απαξία των επιμέρους πράξεων, αποδεκτή από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες.

Έγινε αναφορά σε αντισυνταγματικότητα διατάξεων που περιορίζουν τάχα τα ατομικά δικαιώματα.

Τέθηκε το ερώτημα: Μα, κατισχύει ή όχι το ελληνικό Σύνταγμα; Πρώτον, πρόδηλα κατισχύει. Αλλά και πέραν αυτού στον ίδιο το νόμο προς μείζονα κατ' ουσίαν έχουμε περιλάβει συγκεκριμένη διάταξη. Είναι η παράγραφος 2 του άρθρου 1 «η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών, που διατυπώνονται στο ισχύον Σύνταγμα και στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση».

Χρώσω στον αγαπητό κ. Καστανίδη μία απάντηση γιατί χθες επέμεινε στις επτά περιπτώσεις που κάμπτεται τάχα ο κανόνας της ειδικότητας, κατά την οποία ο εκδοθείς δεν διώκεται, δεν καταδικάζεται, δεν στερείται της ελευθερίας του για αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του, πλην εκείνης την οποία προκάλεσε. Αναρωτήθηκε ο κ. Καστανίδης γιατί προβλέφθηκαν από το δικό μας νόμο, από το νομοσχέδιο που έχετε μπροστά σας, αυτές οι επτά περιπτώσεις και πόσο δεσμευτικές είναι.

Κύριε Καστανίδη, παραπέμπω στο άρθρο 27 παράγραφος 3 της απόφασης -πλαίσιο που περιέχει επακριβώς αυτές τις εξαιρέσεις. Τις διαβάω: «Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες περιπτώσεις: Α) Όταν ο παραδοθείς μολονότι έχει τη δυνατότητα να εγκαταλείψει το έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο παραδόθηκε, δεν το έπραξε εντός σαράντα πέντε ημερών από την οριστική απαλλαγή του ή επέστρεψε σ' αυτό αφού το είχε εγκαταλείψει. Β) Η αξιόποινη πράξη δεν τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας. Γ) Η ποινική διαδικασία δεν συνεπάγεται την εφαρμογή μέτρου περιοριστικού της ελευθερίας του προσώπου. Δ) Όταν στον παραδοθέντα ενδέχεται να επιβληθεί ποινή μέτρο που δεν συνεπάγεται στέρηση της ελευθερίας και

ούτω καθεξής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, σας ζήτησα ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχετε υπερβεί ήδη το χρόνο σας...

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Ναι, αλλά μιλάμε για τα άρθρα. Όπως γνωρίζετε, είναι τριάντα εννέα άρθρα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, επειδή πάμε σε διπλασιασμό του χρόνου -το Προεδρείο δεν διαφωνεί- θα πρέπει να ακούσουμε και τη γνώμη του Σώματος.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Να αποφανθεί το Σώμα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αναλογική θα πρέπει να είναι και η συμμετοχή των συναδέλφων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Βλέπετε, κύριε Υπουργέ, τι ζητήματα τίθενται;

Ο κύριος Υπουργός αν δεν απαντούσε, δικαιολογημένα θα διαμαρτυρόσασταν ότι δεν απάντησε...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν έχουμε καμιά αντίρρηση να μιλήσει ο κύριος Υπουργός. Απλά θα πρέπει να είναι ανάλογη και η αντιμετώπιση των συναδέλφων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Στο μέτρο το δυνατό.

Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, να συntonιμώστε.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Σημειώνω λοιπόν σε απάντηση της παρατήρησης του συναδέλφου κ. Καστανίδη ότι αυτές οι επτά εξαιρέσεις ρητά περιέχονται στην απόφαση-πλαίσιο και είμαστε υποχρεωμένοι αυτές τις λεπτομερειακές ρυθμίσεις να τις συμπεριλάβουμε στο δικό μας κείμενο για να ενσωματωθούν στο εθνικό δίκαιο. Μην ξεχνάτε ότι η υπογραφή της δική σας κυβέρνησης υπάρχει από κάτω.

Με την ίδια έμφαση θέλω να επαναλάβω ότι σε καμιά περίπτωση δεν ανοίγει ο δρόμος για την έκδοση υπόπτων. Τα είπα χθες, τα επαναλαμβάνω κατά λέξη και σήμερα. Παρακαλώ να προστρέξετε στη χθεσινή μου ομιλία για να μη σας απασχολήσω με την ίδια επιχειρηματολογία. Αλλά θέλω συμπερασματικά για το θέμα των υπόπτων να καταλήξω στη διατύπωση της αρχής ότι δεν υπάρχει θέμα έκδοσης υπόπτου.

Σε σχέση εξάλλου με τον ισχυρισμό ότι τάχα υπάρχει συνταγματική απαγόρευση έκδοσης ημεδαπού, σημειώνω -για να ακριβολογούμε- ότι το Σύνταγμα δεν περιέχει τέτοια διάταξη. Μόνο για τον αλλοδαπό που δρα υπέρ της ελευθερίας γίνεται λόγος από το άρθρο 5 του Συντάγματος. Αναφορά στην απαγόρευση έκδοσης ημεδαπού γίνεται μόνο στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όχι στο Σύνταγμα. Επομένως δεν υπάρχει όπως ισχυριστήκατε συνταγματική κατοχύρωση στην έκδοση ημεδαπού. Άλλωστε όσοι από τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ εκφράζουν την άποψη ότι η έκδοση ημεδαπών είναι αντισυνταγματική, ερωτώνται γιατί το ΠΑΣΟΚ το οποίο υπέγραψε την απόφαση πλαίσιο, δεν διατύπωσε καμιά επιφύλαξη λόγω συνταγματικού προβλήματος, όπως έκανε άλλη χώρα, η Αυστρία, η οποία επεφύλαχτη και υπάρχει ρητή διατύπωση ότι δεδομένης της συνταγματικής της τάξης, δεν εφαρμόζεται γι' αυτήν η συγκεκριμένη ρύθμιση. Εσείς, τώρα αφυπνιστήκατε;

Για τις είκοσι τέσσερις ώρες, κύριε συνάδελφε, σας παραπέμπω στο άρθρο 451 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Προβλέπεται το είκοσιτετρωρο, δεν αλλάζουμε τίποτα απ' αυτό που ισχύει και σήμερα, ως προθεσμία άσκησης έφεσης κατά της απόφασης του Συμβουλίου Εφετών για προσαγωγή του εκζητούμενου.

Ακόμα ισχυρίστηκαν κάποιοι ότι για πρώτη φορά ο νόμος αυτός ανοίγει την πόρτα στη δυνατότητα να εκδίδονται αλλοδαποί και για πλημμελήματα με ανώτατο όριο ποινής ενός έτους. Πρόκειται για άλλη μια παρανόηση ή εσφαλμένη πληροφόρηση που παρέσυρε αρκετούς. Στην πραγματικότητα έτσι συμβαίνει και σήμερα. Ουδείς νόμος προβλέπει ότι έκδοση επιτρέπει μόνον προκειμένου περί κακουργήματος.

Με βάση την ευρωπαϊκή σύμβαση έκδοσης του 1957, -δηλαδή εδώ και πενήντα χρόνια- απαιτείται ανώτατο προβλεπόμενο όριο ποινής τουλάχιστον ενός έτους. Και ακόμα με το ν.

2718/99 –είναι η σύμβαση για την έκδοση μεταξύ κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης- απαιτείται ανώτατο όριο ενός έτους για το κράτος που ζητάει την έκδοση και αξιόποινο με ανώτατη ποινή έξι μηνών για το κράτος από όπου ζητείται η έκδοση. Άρα είναι απόλυτα ανακριβές ότι τάχα μόνο για κακουργήματα μπορούσε μέχρι σήμερα να εκδοθεί άτομο από την Ελλάδα σε ευρωπαϊκή χώρα και ότι για πρώτη φορά ανοίγουμε εμείς την κερκόπορτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, τελειώνετε παρακαλώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Και ακόμα μια παρατήρηση και είναι η τελευταία, γιατί αισθάνομαι ότι πράγματι έχω κάνει κατάχρηση της υπομονής σας. Μια τελευταία παρατήρηση έχω σημειώσει σε σχέση με την έννοια του «τρόμου» και της «σοβαρής απειλής».

Θέλω να σας ενημερώσω ότι η έννοια του τρόμου δεν εισάγεται για πρώτη φορά, όπως ισχυριστήκατε, στον ποινικό νόμο. Περιέχεται εδώ και δεκαετίες στο άρθρο 333 του ποινικού κώδικα περί απειλής: «Όποιος προκαλεί τρόμο ...». Είναι λοιπόν γνωστή η έννοια του τρόμου, δεν εισάγεται για πρώτη φορά.

Και ασκήθηκε ακόμα κριτική, γιατί στη ρύθμιση περί απειλής τέλεσης τρομοκρατικής πράξης προστέθηκε η λέξη «σοβαρή». Μα το κάνουμε προς μείζονα προστασία. Η απόφαση πλαίσιο δεν προϋποθέτει «σοβαρή» απειλή τέλεσης.

Ήταν δική μας πρωτοβουλία να το εισαγάγουμε για να προστατεύσουμε ακόμα περισσότερο τα πράγματα.

Είναι προφανές κατόπιν αυτών ότι οποιαδήποτε σύνδεση της συγκεκριμένης διάταξης με φόβους για δήθεν ποινικοποίηση του φρονήματος, μόνο σε παρανόηση ή σε σκόπιμη διαστρέβλωση μπορεί να αποδοθεί.

Τελειώνω παρατηρώντας ότι ενώ μπορούσαμε πράγματι Κυβέρνηση και Αξιωματική Αντιπολίτευση -που είχαμε ακριβώς τους ανάστροφους ρόλους πριν λίγους μήνες- να συμφωνήσουμε για κάτι που αποτελεί ανάγκη αλλά και υποχρέωση, είναι κρίμα που για λόγους μικροπολιτικής δεν πορεύεστε το δρόμο που εσείς οι ίδιοι χαράξατε, δεν συμπράττετε στην επίτευξη της χρήσιμης συναίνεσης για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου και την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας. Είναι κρίμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή τον Υπουργό Δικαιοσύνης καταγγέλοντας το ΠΑΣΟΚ για ακραίο κομματικό καιροσκοπισμό, και ισχυριζόμενο ότι, ενώ έβαλε την υπογραφή του στην απόφαση πλαίσιο, αυτήν την υπογραφή του δεν τιμά σήμερα. Ως εκ τούτου θεώρησε ότι το ύψιστο καθήκον του είναι να υπενθυμίσει ότι η μνήμη πρέπει να λειτουργεί με ενιαίο και αδιαίρετο τρόπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι συμφωνώ απολύτως ότι πρέπει καθένας να έχει μνήμη. Αν προς ώρας την απολέσει, ασφαλώς θα ήταν χρήσιμο κάποιος να του την υπενθυμίσει ή να τον βοηθήσει στον επανασηματισμό της. Με αυτήν την έννοια αισθάνομαι ιδιαίτερη ικανοποίηση που ο κύριος Υπουργός μας «βοήθησε» να βρούμε τη μνήμη μας. Αλλά αυτό είναι το σχετικά εύκολο έργο. Το δύσκολο είναι όταν εμφανίζεται η επίδειξη ενός σοβαρού πολιτικού και νομικού αναλφαριθμητισμού. Γιατί τότε είναι πολύ δύσκολο να θητεύσεις για σύντομο χρονικό διάστημα, όπως γίνεται στη διάρκεια μιας συζήτησης στη Βουλή, στα εκπαιδευτικά έδρανα προκειμένου να κατανοήσεις έννοιες και πραγματικότητες που δεν έχεις κατανοήσει ποτέ. Και το πολιτικό ψεύδος πρέπει κάποια στιγμή να συναντά την άρνησή μας. Θα θυμίσω ορισμένα απλά πράγματα στον κύριο Υπουργό Δικαιοσύνης. Πρώτα απ' όλα ο ίδιος πριν από λίγο περιέπεσε σε αντιφάσεις. Είπε «όταν οι διατάξεις της απόφασης πλαίσιο ορίζουν συγκεκριμένα τι οφείλουμε να κάνουμε, υποχρεούμεθα να το κάνουμε». Και λίγο πριν κλείσει την ομιλία του είπε ότι «η απόφαση πλαίσιο δεν προβλέπει σοβαρή απειλή, προβλέπει απλή απειλή. Εμείς προσθέσαμε το σοβαρό τρόπο για να δώσουμε περισσότερες εγγυήσεις». Η αρχική ρήση του Υπουργού συγκρινόμενη με την τελευταία απόφασή του συνιστά προ-

φανή αντίφαση.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Όχι βέβαια.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Δεν σας διέκοψα.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μου επιτρέπετε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Όχι, γιατί και εγώ χθες τον ζήτησα. Μιλούσατε επί είκοσι δύο λεπτά.

Τι είναι η απόφαση πλαίσιο; Το ορίζει το άρθρο 34 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κάθε απόφαση πλαίσιο βοηθά στην προσέγγιση –η έκφραση είναι της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης- των κανονιστικών και νομοθετικών διατάξεων των χωρών μελών. Στην προσέγγιση και προσθέτει «όχι στην ταύτιση»!

Η ίδια Συνθήκη ορίζει σε ό,τι αφορά τους σκοπούς των αποφάσεων πλαισίων, ότι αυτό που έχει σημασία είναι ότι διά των αποφάσεων αυτών δεσμεύονται οι χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα. Δηλαδή δεν δεσμεύονται ούτε για τις τεχνικές ούτε για τα μέσα που θα χρησιμοποιήσουν.

Και ακόμη ειδικότερα, σε ό,τι αφορά τη συγκεκριμένη απόφαση πλαίσιο, ορίζεται στο προοίμιο της ότι αυτό που επιδιώκουμε είναι ο παραπλήσιος ορισμός της τρομοκρατίας και όχι ο ταυτισμός. Γι' αυτό, από το σύνολο των όσων σας ανέφερα, προκύπτει η δυνατότητα όχι να μεταφέρεis αυτολεξεί στην εσωτερική σου νομοθεσία μια απόφαση πλαίσιο, αλλά να την προσαρμόσεις και μάλιστα να την προσαρμόσεις με βάση σταθερές αρχές του δικαίου σου συστήματος και με βάση τον ποινικό σου γιατί περί ποινικού θέματος πρόκειται- πολιτισμό. Αυτό παρακαλώ πολύ να γίνει κατανοητό. Άρα δεν μπορούμε κάθε φορά να επικαλούμαστε ότι αυτό λέει η απόφαση πλαίσιο, ότι δεν μπορούμε να κάνουμε διαφορετικά. Διότι ιδού που ο κύριος Υπουργός αναγνώρισε μόνος του ότι μπορούσε να κάνει διαφορετικά και στην πορεία να δώσει τη διάσταση του σοβαρού, στον τρόπο..

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Σε ασήμαντο θέμα!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μα, ακριβώς στα σημαντικότερα είναι που πρέπει να έχετε την ικανότητα προσαρμογής!

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Σε ασήμαντο θέμα!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Επειδή το επαναλαμβάνετε, κύριε Υπουργέ, φαίνεται ότι δεν καταλαβαίνετε τι σας λέω!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Δεν είναι δυνατόν να λέμε ότι δεν καταλαβαίνει ο κύριος Υπουργός!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Σας παρακαλώ πολύ, κύριε Φούσα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να αποκατασταθεί η ηρεμία!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να εννοήσουμε το εξής. Το ΠΑΣΟΚ τιμά απολύτως την υπογραφή που έβαλε στην απόφαση πλαίσιο. Απολύτως! Αυτό με το οποίο διαφωνεί σήμερα είναι ο τρόπος με τον οποίο εισάγετε, προσαρμόζετε την απόφαση πλαίσιο στην εσωτερική νομοθεσία.

Θα σας δώσω ορισμένα παραδείγματα, τα οποία βέβαια ανέφερα και χθες, αλλά προφανώς δεν υπήρχαν ώτα για να ακούσουν. Οι Γερμανοί υπέγραψαν την απόφαση πλαίσιο; Βεβαίως, ναι. Όμως, η απόφαση πλαίσιο ορίζει για πρώτη φορά ότι μπορεί να τιμωρείται και η ατομική τρομοκρατική δράση. Οι Γερμανοί το απέρριψαν. Θα έπρεπε δηλαδή να εμφανιστεί στο γερμανικό Κοινοβούλιο ο Γερμανός Υπουργός Δικαιοσύνης και να πει ότι «επειδή η απόφαση πλαίσιο την οποία υπογράψαμε προβλέπει ότι τρομοκρατικό έγκλημα μπορεί να εγγράφεται και στα όρια μεμονωμένης ατομικής δράσης, άρα και εμείς υποχρεούμεθα να το υιοθετήσουμε; Όμως, οι Γερμανοί είπαν όχι.

Δεύτερο παράδειγμα. Εισάγονται έννοιες οι οποίες είναι παντελώς ασαφείς και δημιουργούν σοβαρότατους κινδύνους διότι δεν υπάρχουν κοινές ερμηνευτικές προσεγγίσεις. Οι όροι ξενοφοβία, ρατσισμός, δολιοφθορά, οικολογικό έγκλημα μπορεί να περιγράφονται και να τυποποιούνται διαφορετικά από

χώρα σε χώρα. Για παράδειγμα, μία πράξη που στην Αυστρία θεωρείται οικολογικό έγκλημα μπορεί να είναι διαφορετικά από την πράξη που θεωρείται οικολογικό έγκλημα στη Βρετανία. Η ανθρωποκτονία τιμωρείται και στην Ελλάδα και στην Ολλανδία, αλλά στην Ελλάδα η ευθανασία τιμωρείται ως ανθρωποκτονία, ενώ στην Ολλανδία η ίδια πράξη δεν τιμωρείται. Υπάρχουν δηλαδή διαφορετικά τυποποιημένες ποινικές συμπεριφορές.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Δεν είναι ακριβώς έτσι!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Όταν, λοιπόν, σας λέμε ότι εισάγονται ασαφείς έννοιες οι οποίες πρέπει να τυποποιηθούν με συγκεκριμένη περιγραφή των ποινικών πράξεων που συνιστούν το έγκλημα, δεν το λέμε γιατί θέλουμε να ασκήσουμε αντιπολίτευση αλλά για να υποδείξουμε το λανθασμένο τρόπο με τον οποίο εισάγετε στην εσωτερική νομοθεσία την απόφαση πλαίσιο.

Δείτε, λοιπόν, τι συνέβη στη Μεγάλη Βρετανία. Η Μεγάλη Βρετανία βεβαίως υπέγραψε την απόφαση πλαίσιο και αποδέχθηκε ότι θα πρέπει να εισαχθούν έννοιες, όπως η δολιοφθορά, το οικολογικό έγκλημα, η ξενοφοβία ή ο ρατσισμός, αλλά κατά την αντίστοιχη συζήτηση στο Βρετανικό Κοινοβούλιο, αυτό εξουσιοδότησε τον Υπουργό Δικαιοσύνης με υπουργικές αποφάσεις να προσδιορίζει τι είναι δολιοφθορά, ξενοφοβία, ρατσισμός και οικολογικό έγκλημα κατά τη δική τους αντίληψη, ώστε να μην υπάρχει καμία ασάφεια ιδιαίτερα στις περιπτώσεις αυτές που δεν προβλέπεται ο έλεγχος του διπλού αξιοποιήσιμου.

Με το παράδειγμα των Αυστριακών που ανέφερε ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης, ήδη έχουμε τρεις περιπτώσεις χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ενώ υπέγραψαν την απόφαση πλαίσιο, κατά την προσαρμογή της στην εσωτερική ποινική τους νομοθεσία επέλεξαν σημαντικά διαφορές θέσεις.

Ακόμη και με το νομοσχέδιο που εισηγείται η Κυβέρνηση προτείνονται λύσεις διαφορετικές απ' αυτές που ζητά η απόφαση πλαίσιο. Γιατί ενώ η απόφαση πλαίσιο επιτρέπει τον μη έλεγχο του διπλού αξιοποιήσιμου μόνο για την παραχάραξη, που περιλαμβάνει και την κιβδηλεία, εμείς προσθέτουμε χωρίς να μας το ζητάει η απόφαση πλαίσιο ή έλεγχο του διπλού αξιοποιήσιμου για όλα τα εγκλήματα περί το νόμισμα. Διαβάστε την απόφαση πλαίσιο. Γιατί ενώ η απόφαση πλαίσιο επιτρέπει το μη έλεγχο του διπλού αξιοποιήσιμου μόνο για τη καταδολίευση εμείς χωρίς να το ζητάει η απόφαση πλαίσιο, το επιβάλλουμε για κάθε εγκληματική συμπεριφορά σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Βλέπετε, λοιπόν, ότι ενώ η απόφαση-πλαίσιο ορίζει συγκεκριμένες κατευθύνσεις, η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης επιβεβαιώνει αυτό που σας είπα, ότι δηλαδή υπάρχουν περιθώρια αυτονομίας και διαφορετικής προσαρμογής από αυτήν που προτείνει η Κυβέρνηση.

Μια από τις μεγάλες δικαϊκές μας αξίες είναι αυτή που περιλαμβάνεται στα άρθρα 45 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα.

Τα άρθρα 45 και επόμενα του Ποινικού μας Κώδικα προβλέπουν ότι ο συμμετοχός, η ευθύνη του, η ποινική του συμπεριφορά και η τιμωρία του, ακολουθεί την ποινική συμπεριφορά και την τιμωρία του φυσικού αυτοργού. Είναι θεμελιώδης αξία του ποινικού μας συστήματος. Δεν είναι θέμα διαπραγμάτευσης ανάμεσά μας, εάν θα σεβαστούμε μία θεμελιώδη αρχή του ποινικού μας συστήματος. Ή παραβιάζεις μια θεμελιώδη αξία του ποινικού συστήματος ή την τηρείς επειδή αυτό επιβάλλει ο ποινικός σου πολιτισμός.

Δείτε την αντινομία. Ο συμμετοχός, αυτός δηλαδή που παραδείγματος χάρι δίνει πληροφορίες στον ατομικό ή ομαδικό τρομοκράτη, θα τιμωρηθεί έως δέκα χρόνια κάθειρξης. Ο φυσικός αυτοργός αρπαγής ανηλίκου, εφόσον η αρπαγή ανηλίκου έχει τα χαρακτηριστικά της τρομοκρατικής πράξης, θα τιμωρηθεί μέχρι πέντε χρόνια. Το ανέχστε; Το προβλέπει το άρθρο 40 του νομοσχεδίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κύριε Καστανίδη, τελειώνετε. Έχετε υπερβεί κατά τέσσερα λεπτά το

χρόνο σας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Σε μισό λεπτό, τελειώνω.

Είναι δυνατόν ποτέ να αποδεχθεί κάποιος από μας, αντίθετα με το ποινικό μας σύστημα; το να τιμωρείται ο φυσικός αυτοργός λιγότερο από ό,τι τιμωρείται ο απλός συμμετοχός; Δεν πρέπει να αλλάξουμε τις ρυθμίσεις του συζητούμενου νομοσχεδίου; Θα σας πει κανείς τίποτε στην Ευρώπη; Ποιος το είπε αυτό;

Άρα αυτό που καταψηφίζουμε σήμερα δεν είναι η απόφαση πλαίσιο, αλλά ο τρόπος με τον οποίον επιχειρείτε να ενσωματώσετε την απόφαση πλαίσιο στην εσωτερική ποινική μας νομοθεσία. Γι' αυτό ακριβώς τόνισα πριν ότι το πρόβλημα στην Αίθουσα δεν είναι καθόλου η απώλεια μνήμης, αλλά ο πολιτικός και νομικός αναλφαβητισμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Βύρων Πολύδωρας έχει το λόγο.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε, ήθελα να ρωτήσω σχετικά με τον πολιτικό και νομικό αναλφαβητισμό. Γιατί δεν έφερνε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αυτές τις ωραίες παρατηρήσεις, που δεν θα ενέπιπταν στον πολιτικό και νομικό αναλφαβητισμό, ως είχε υποχρέωση από τις συμβάσεις; Γιατί δεν τις έφερνε; Είλικρινώς αυτό το νομοσχέδιο με την αρτιότητα του νομικού και πολιτικού μη αναλφαβητισμού γιατί δεν το έφερνε; Νομίζετε ότι έτσι μπορείτε να υπερψύγετε τις πολιτικές σας ευθύνες; Έτσι μπορείτε να κατηγορείτε ίσως ατιμωρητί; Είστε εκτεθειμένοι ενώπιον της Ευρώπης και ενώπιον του ελληνικού λαού. Αυτό μην το ξεχνάτε. Δεν θα διαφύγετε απ' αυτήν τη συζήτηση το πολιτικό περιεχόμενο, όπως σας είπα και χθες, την πολιτική ουσία, με την οποία -ως κριτήριο γι' αυτήν τη συζήτηση- προσερχόμαστε εδώ να συζητήσουμε.

Η πολιτική ουσία λέει: Ασφαλώς και είναι κεφαλαιώδους σημασίας η υπογραφή σας στις δύο συμβάσεις. Οφείλετε να τις τιμήσετε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Και τις τιμούμε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Χαιρετίζω που το λέτε ρητορικά, αλλά όλη η συζήτηση με τους νομικούς ακροβατισμούς νομίζω, ότι τελικά κατατείνει στο να ακυρώσει και αυτήν την ωραία δήλωση που διαμορφώνει ένα μέτωπο δημοκρατίας, ένα μέτωπο ευρωπαϊκής συνεργασίας και ένα μέτωπο κατά της τρομοκρατίας. Φοβούμαι πολύ ότι με αυτούς τους νομικούς ακροβατισμούς περίπου ακυρώνεται η ωραία δήλωση ότι τιμάτε την υπογραφή σας, ενώνετε τις δυνάμεις σας για τη συγκρότηση του ενιαίου ευρωπαϊκού δικαϊκού χώρου ασφάλειας, ειρήνης, δημοκρατίας και δικαιοσύνης και μένει να εξετάσουμε αν είναι οι ενστάσεις σας, οι παρατηρήσεις σας επί του κειμένου -κυρίως για το κεφάλαιο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης- βάσιμες, ακυρώνουν τις εξηγήσεις που παρέσχε ο Υπουργός κτλ.

Εγώ σας λέω: Ο ημεδαπός δεν εκδίδεται. Αυτό προκύπτει από τις διατάξεις του σχεδίου νόμου που συζητούμε. Σας το αναλύσαμε όλοι. Μάλιστα γίνεται μια υπερασφάλιση αυτής της αρχής. Εγώ με την κοινή λογική και με την ταπεινή νομική μου σκέψη δεν είδα δυνατότητα εκδόσεως ημεδαπού μέσα στο πλαίσιο αυτών των προνοιών, που έχουν εγγραφεί ως διατάξεις στο σχέδιο νόμου σε εφαρμογή, φυσικά, της αποφάσεως.

Ένα δεύτερο είναι ότι ο ύποπτος δεν εκδίδεται. Είναι εκείνη η ιδιάζουσα περίπτωση του υπόπτου -σας το ανέλυσε ο Υπουργός χαρακτηριστικά, όλοι σας το αναλύσαμε- όπου αυτή η έκδοση είναι στοιχείο για την ουσιαστική ολοκλήρωση των προϋποθέσεων για την άσκηση ποινικής δίωξης. Τότε και μόνον δεν είναι ύποπτος. Είναι πέρα από την κατάσταση του υπόπτου. Είναι πρόκριμα σε κάποια από τη διαφορά των δικαϊκών συστημάτων η παρουσία του κατηγορουμένου πριν ασκηθεί η ποινική δίωξη. Αυτό είναι ένα «imperative», μια επιταγή, για την έννοια της ποινικής δίωξης σε άλλα δικαϊκά συστήματα. Και αυτό κατασφαλίζεται μέσα από την απόφαση και το σχέδιο νόμου για τα τριάντα δύο εγκλήματα επί των οποίων έχει τόση επιμέλεια η απόφαση πλαίσιο και στην οποία πρέπει να συμμορφωθούμε.

Υπήρχε περίπτωση να ήσαν λιγότερα τα τριάντα δύο εγκλήματα -δεν τίθεται θέμα- ή να ήσαν περισσότερα ή να υπήρχε αυτή η σχολαστικότητα που ανέπτυξε ο κ. Καστανίδης για μερικά θέματα, όπως είναι παραδείγματος χάρι η ομηρία, η παρα-

χάραξη, που πήραν μια διεύρυνση. Λέω, λοιπόν, εδώ και για την άλλη την παρατήρηση που λέει «όταν υπάρχει σοβαρή απειλή τρόμου» -είναι μια προσθήκη- ότι αυτές είναι οι ευχέρειες, οι δυνατότητες από την Εθνική Αντιπροσωπεία ή από την εθνική νομοθεσία, όπως κατατίθενται στο νομοσχέδιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Πώς προσδιορίζονται οι ευχέρειες; Από ποιο άρθρο της ευρωπαϊκής συνθήκης; Ποιος προσδιορίζει τα όρια της ευχέρειας;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Νομίζω ότι δεν υπάρχει άρθρο της συνθήκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Υπάρχει.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Εκείνο που υπάρχει είναι να μην αποκλίνεις από την απόφαση. Και δεν αποκλίνεις από την απόφαση. Και υπονοείται ότι έχεις ένα νομικό πολιτισμό, ο οποίος νομικός πολιτισμός σου δίνει ευχέρειες και κατευθύνσεις και δυνατότητες.

Και το σοβαρότερο είναι ότι πηγαίνει όλη η απόφαση της εκδόσεως εφεξής από την απόφαση στη δικαστική εγγύηση. Δεν είναι πλέον το πολιτικό να κυριαρχεί και να εμφιλοχωρεί στην απόφαση της εκδόσεως, αλλά είναι ο εφέτης και το Συμβούλιο Εφετών, που κρίνουν με αυτήν την εγγύηση της ανεξάρτητης δικαστικής αρχής την υπόθεση.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Υπάρχουν πρόσθετες εγγυήσεις.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Εγώ, όμως, σας λέω ότι ως Εθνική Αντιπροσωπεία δεν θα πρέπει να βάλουμε αυτό το «σοβαρή υπόθεση» για την περίπτωση απειλής τρόμου; Δεν είναι καλύτερο, έτσι όπως το εκτιμά αυτή η Εθνική Αντιπροσωπεία, με το δικό της νομικό πολιτισμό;

Στη συνέχεια εμείς θέλουμε να έχουμε μια αυστηρότερη διάσταση στην περίπτωση της ομηρίας εν συνδυασμό προς την αρπαγή ανηλίκου. Είναι ή δεν είναι μέσα στα όρια της αποφάσεως; Δεύτερον θέλουμε να εκφράσουμε στο προκείμενο σημείο -και είναι στην ευχέρεια αυτής της Βουλής και να μας πείτε ότι δεν το θέλετε- επί της ουσίας να προστεθεί στο αδίκημα της ομηρίας και η αρπαγή ανηλίκου. Εγώ ψηφίζω να προστεθεί και η αρπαγή ανηλίκου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μόνο που ζητάτε να μην υπάρχει έλεγχος του διπλού αξιοποιήσιμου.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Όχι. Θα σας πω. Δεν κάμπτεται το διπλό αξιόποινο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μα κάμπτεται.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Δεν κάμπτεται.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Το νομοσχέδιό σας το ορίζει.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Όχι, δεν κάμπτεται, γιατί απλά το προσθέτεις και είσαι διασφαλισμένος και για την περίπτωση του επιβαρυντικού αδικήματος, του πλέον βαρέως αδικήματος που λέγεται αρπαγή ανηλίκου.

Θέλω να σημειώσω σε αυτήν τη σπουδή ότι λέει και η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής ότι δεν είναι η ξενοφοβία, δεν είναι ο ρατσισμός, δεν είναι η διαφθορά, δεν είναι η κλοπή της ηλεκτρονικής ταυτότητας, δηλαδή το identity thief, σε αυτά τα αδικήματα. Μιλάμε σοβαρά ότι, επειδή έχει μείνει πίσω η κοινή νομοθεσία μας, εμείς θα τα αποκλείσουμε αυτά τα αδικήματα; Εγώ συνομολογώ ότι δεν είναι αυτήν τη στιγμή η ξενοφοβία στην τυποποίηση της ποινικής συμπεριφοράς με τους κλασικούς όρους. Αμφιβάλλετε, όμως, ότι ως ξενοφοβία θα καταλήξει η εξύβριση, η σωματική βλάβη, τα άλλα εγκλήματα; Θα περιβληθούν, επειδή θα είναι το υποκείμενο ή το αντικείμενο της πράξεως προσδιορισμένα με τον ξένο. Θα είναι τέτοια αδικήματα. Επειδή, λοιπόν, έχει μείνει πίσω -και απαντώ στην Επιστημονική Επιτροπή- η ελληνική νομοθεσία από την ποινικοποίηση αντ' hoc αυτών των θεμάτων, εμείς δεν θα κάνουμε τίποτα; Γιατί εκ πλαισίου είναι ποινικοποιημένα ως απαξίες δεκτικές ποινικής κυρώσεως.

Και λέω, λοιπόν, δεν είναι σωστό για την Εθνική Αντιπροσωπεία να φέρει την απόφαση για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και γι' αυτά τα αδικήματα; Εγώ ξέρω ότι εδώ αναπτύσσεται πολιτική ρητορική και νομική ρητορική για την ποινικοποίηση αυτών των αδικημάτων. Και είναι πέραν πάσης αμφιβολίας ότι είναι βαρεία απαξία η ξενοφοβία, ο ρατσισμός, η διαφθορά, η κλοπή ηλεκτρονικής ταυτότητας και τα ηλεκτρονικά αδικήματα

των χάκερς.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο νομίζω ότι εκτίθεται η παράταξη του ΠΑΣΟΚ δια του Κοινοβουλευτικού της Εκπροσώπου στα δύο σημεία. Βεβαίως γίνεται η ρητορική δήλωση ότι «σεβόμαστε την υπογραφή μας» και τη χαιρετίζω. Αλλά τοις πράγμασι προσέξτε να έχετε τη συνέπεια. Και δεύτερον σας λέω ότι επιστρατεύετε αβάσιμους νομικούς σχολαστικισμούς, οι οποίοι δεν προάγουν τη συζήτηση. Διότι στην ουσία των πραγμάτων η συζήτηση προάγεται με το να θέλουμε να διασφαλίσουμε όρους μέσα από το νομοσχέδιο, οι οποίοι θα υπηρετούν μια ευρωπαϊκή δικαιοσύνη ολοκλήρωση για την ασφάλεια, την ελευθερία και τη δικαιοσύνη στην Ευρώπη.

Αυτές οι σκέψεις νομίζω ότι πρέπει να γίνουν επιστέγασμα γι' αυτό που σας είπα στην αρχή, γιατί δεν φέρνατε τις όποιες καλές και εύστοχες παρατηρήσεις σας στο σωστό χρόνο, όταν ήσασταν εσείς κυβέρνηση και κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Γείτονας για προτασσομένη δευτερολογία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Θα ξεκινήσω με τη φράση με την οποία τελείωσε την ομιλία του ο κύριος Υπουργός: «Είναι κρίμα». Είναι κρίμα πραγματικά η σημερινή σας ομιλία. Με εκπλήξατε. Δεν σας αναγνωρίζω. Σας τιμώ, αλλά ήρθατε ούτε λίγο ούτε πολύ επί είκοσι οκτώ λεπτά να μιλήσετε πάλι σήμερα επί της αρχής, κατακεραυνώνοντας το ΠΑΣΟΚ και εμάς τους Βουλευτές.

Και επειδή μιλήσατε για κομματικό καιροσκοπισμό του ΠΑΣΟΚ, θέλω να σας πω ότι η χειρότερη μορφή κομματικού καιροσκοπισμού, είναι να διαστρεβλώνονται οι απόψεις του πολιτικού του αντιπάλου. Και αυτό κάνατε. Και δεν έχουμε καμία αμνησία ή απώλεια μνήμης, κύριε Υπουργέ. Ασκούμε το ιερό δημοκρατικό καθήκον του νομοθετικού έργου της επεξεργασίας ενός νόμου. Και το χειρότερο στην πολιτική είναι η απώλεια συνείδησης. Και εμείς δεν έχουμε απώλεια συνείδησης, γιατί ξέρουμε τι ψηφίζουμε. Άλλοι φαίνεται την απώλεσαν.

Δεν ψηφίζουμε την απόφαση πλαίσιο, κύριε Υπουργέ, σήμερα. Ούτε αυτήν συζητάμε. Συζητάμε την προσαρμογή της στο ελληνικό δίκαιο. Ψηφίζουμε έναν ελληνικό νόμο, που προσπαθεί να ενσωματώσει την απόφαση πλαίσιο. Και κανένα άρθρο της συνθήκης -και αναφέρθηκε λεπτομερώς ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος- δεν σας υποχρεώνει σε αυτούσια μεταφορά της απόφασης πλαίσιο και πολύ περισσότερο δεν σας υποχρεώνει σε υπερφόρτωση των διατάξεων, πέραν της απόφασης πλαίσιο.

Και μην με κοιτάτε, κύριε Φούσα. Διότι μπορεί να είπατε ότι ψηφίζετε το νομοσχέδιο, αλλά ο λόγος σας ήταν με τη θεωρία «να σε κάψω Γιάννη, να σ' αλείψω λάδι», σύμφωνα εννοώ με την κριτική που ασκήσατε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Μου αρέσουν πολύ τα νομικά σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν έχουμε δικαίωμα να προτείνουμε με βάση ακριβώς τη συνθήκη, την απόφαση πλαίσιο, βελτιώσεις για το πρώτο κεφάλαιο περί έκδοσης, βελτιώσεις που δεν θα επιτρέψουν την κατασπατάληση της οποιαδήποτε υπεραξίας του ευρωπαϊκού εντάλματος. Εγώ πιστεύω και το είπα και χτες ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δημιουργεί μια υπεραξία ως προς την ασφάλεια των πολιτών βελτιώνει τη δικαστική συνεργασία, αλλά ο τρόπος με τον οποίο ενσωματώνεται η απόφαση πλαίσιο στη συγκεκριμένη περίπτωση ουσιαστικά απαξιώνει το θέμα της ποινικής εξουσίας που έχουμε ως κράτος, αλλά και συρρικνώνει ατομικές ελευθερίες.

Αυτήν τη λεπτή ισορροπία ζητάμε να επιτύχουμε. Και αναφέρθηκαν παραδείγματα -δεν έχω χρόνο να τα επαναλάβω- με τα οποία αποδεικνύεται ότι με τις ρυθμίσεις σας δεν το επιχειρείτε, δεν τον επιτυγχάνετε. Αυτό είναι το ζητούμενο. Πού βλέπετε, λοιπόν, εδώ την ασυνέπεια; Πού βλέπετε ότι δεν έχουμε δικαίωμα να τοποθετηθούμε κατά συνείδηση; Και σας επικρίνουμε ακόμα για την επίτευξη του νομοσχεδίου και για την πρακτική του «δύο σε ένα». Γιατί με αυτόν τον τρόπο ακριβώς απαξιώνετε τις ίδιες τις ρυθμίσεις.

Είναι λάθος -και το είπα και χθες, κύριε Υπουργέ, δεν με ακούσατε- η επίκληση των Ολυμπιακών Αγώνων για την επίσπευση. Η Ελλάδα είναι σίγουρο ότι έχει πλήρες το θεσμικό οπλοστάσιο, έχει άριστη οργανωτική προετοιμασία, έχει πλήρες σχέδιο ασφάλειας για να κάνει ασφαλείς Ολυμπιακούς Αγώνες.

Δεν πρέπει να ακούγονται αυτά σε αυτήν την Αίθουσα, διότι θα τα ερμηνεύσουν αλλιώς κάποια παπαγαλάκια που κυκλοφορούν στο εξωτερικό είδαμε τι επίθεση υπέστη η χώρα τελευταία ώστε να πλήξουν την εμπιστοσύνη των πολιτών του κόσμου στην ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων.

Κύριε Πρόεδρε, το συνδυάζω αυτό -λυπάμαι που το λέω, ο κ. Βουλγαράκης μέχρι τώρα ήταν προσεκτικός- με μια δήλωση που διάβασα, την οποία έκανε χθές ο κ. Βουλγαράκης παρουσιάζοντας ένα βιβλίο. «Ότι ο φάκελος της 17ης Νοέμβρη είναι ανοιχτός;» Πώς θα το εκλάβουν αυτό διάφοροι κύκλοι στο εξωτερικό;

Για αυτό, κύριε Υπουργέ, σας επικρίνουμε. Σας κρίνουμε ακόμα γιατί στην προκειμένη περίπτωση θα μπορούσατε να διαβουλεύεστε με μεγαλύτερη άνεση -δεν πρόλαβαν ούτε να προετοιμαστούν για να τοποθετηθούν οι εκπρόσωποι φορέων οι οποίοι εκλήθησαν- έτσι ώστε να επιτύχουμε αυτήν την ισορροπία, αξιοποιώντας στο έπακρο την υπεραξία που μπορεί να προσφέρει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης στην ασφάλεια, αλλά όχι σε βάρος των ατομικών ελευθεριών οι οποίες προέχουν στην οποιαδήποτε σύγκρουση. Αυτή είναι η θέση μας. Είναι μια καθαρή θέση.

Λυπάμαι διότι σήμερα αντί να προσπαθήσετε να βελτιώσετε -ύστερα από όσες συγκεκριμένες προτάσεις, ύστερα από τόσες επισημάνσεις- τις διατάξεις, ήρθατε να κατακεραυνώσετε πάλι το ΠΑΣΟΚ. Είστε Κυβέρνηση και επιτέλους αναλάβετε τις ευθύνες σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τσιπλάκης για να δευτερολογήσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Μπορεί να υποστηρίζεται σοβαρά ότι αμφισβητεί κανείς το δικαίωμα εκάστου Βουλευτή να εκφράζεται ελεύθερα και βεβαίως να ψηφίζει κατά συνείδηση; Έχουμε, όμως, συναποδεχθεί -για ποικίλους λόγους, να μην τους εξηγήσω, είναι αυτονόητοι- ότι η ελευθερία έκφρασης της γνώμης υφίσταται επί τη βάσει κάποιων αρχών και κυρίως σ' ένα νομοθέτημα που υιοθετεί μια αναληφθείσα διεθνή υποχρέωση της χώρας.

Εκφράζουμε την άποψη και κατ' επέκταση εκδηλώνουμε την ψήφο μας, επί τη βάσει αυτού καθεαυτού του περιεχομένου της διεθνούς υποχρέωσης. Διότι δεν νομίζω να υποστηρίζει κανείς ότι από την μια η εκτελεστική εξουσία, εκφραζόμενη δια της Κυβέρνησης συμπεράττουσα σ' ένα διεθνές κείμενο, υποχρεούται ως υποχρεούται και ύστερα εκάστος των Βουλευτών που υλοποιούν τη νομοθετική έκφραση της πολιτείας μπορεί -τουλάχιστον εκ των Βουλευτών που ανήκουν σε μια κυβερνητική πλειοψηφία- αυθαίρετα να αιτιολογήσει μια απόκλιση.

Δεν δεσμεύεστε, προς Θεού, ως ανήκοντες στην τότε κυβερνητική πλειοψηφία που υιοθέτησε τη συγκεκριμένη απόφαση, να κάνετε αυτό που έκανε τότε η εκτελεστική εξουσία, αλλά πρέπει εδώ να αιτιολογήσετε και να εκφράσετε ύστερα τον ψήφο σας με βάση συγκεκριμένη επιχειρηματολογία. Δεν νομίζω ότι η επιχειρηματολογία σας είναι πως πρέπει να υπάρξει προσαρμογή της νομοθεσίας, προσαρμογή υποσκάπτουσα το συγκεκριμένο δια της απόφασης επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

Εγώ προσωπικά εκπλήσσομαι, εκπλήσσομαι και για την αναιμία απώλεια της ψυχραιμίας του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Αντιπολίτευσης και για τα όσα συνακόλουθα ακούστηκαν, αλλά κυρίως για την εκτίμηση περί συνδρομής στην τωρινή κυβερνητική πλειοψηφία, η οποία αποδεικνύει στην πράξη ότι αποδέχεται την αρχή της συνέχειας του κράτους. Εκπλήσσομαι λοιπόν και για την εκτίμηση περί υπάρξεως στην κυβερνητική πλειοψηφία πολιτικού και νομικού αναλφαριθμητισμού.

Κάποτε πρέπει να προσδώσουμε το ακριβές περιεχόμενο στις λέξεις τις οποίες χρησιμοποιούμε. Φράσεις οι οποίες υπερ-

βαίνουν τα όρια της λογικής και της αληθείας -είναι προφανέστατο ότι τα υπερβαίνουν- καλό είναι να αποφεύγονται υπό την έννοια ότι -πιστεύω ότι θα το συναποδεχθείτε ουσιαστικά- πολιτικός και νομικός αναλφαριθμητισμός σημαίνει ότι όταν αναλαμβάνεις διεθνείς υποχρεώσεις τελικώς να μην τις εκπληρώνεις μέσα στις προθεσμίες που τάσσονται και να έρχεσαι στη Βουλή και να αναζητείς διαφυγή γιατί εμπροθέσμως δεν εκπληρώνεις τη συμβατική σου δέσμευση, επικαλούμενος μάλιστα ότι μπορεί να υπάρχουν και άλλες χώρες που το κάνουν αυτό. Και νομικός, βεβαίως, αναλφαριθμητισμός είναι όταν σε συγκεκριμένα σημεία μιας διεθνούς δέσμευσης τοποθετείσαι με το να αναζητείς να παρεκκλίνεις απ' αυτές τις συγκεκριμένου περιεχομένου δεσμεύσεις.

Διότι δεν είπα κανείς -έστω από κάποιον αντίλογο ενδεχομένως και από αντινομία που μπορεί να υπάρξει σε κάποιες διατάξεις και όπου ασπίδα μπορεί να αποτελέσει η δικαιοδοτική εξουσία, η δικαστική- πώς θα επιλυθεί το ζήτημα αυτής της αναληφθείσας δέσμευσης σε συγκεκριμένες πράξεις που εξαιρούνται του διττού αξιοποιούν. Κανείς δεν μας είπε πώς μπορεί να επέλθει η προσαρμογή. Μη υιοθετώντας, δηλαδή, αυτά που συγκεκριμένως υπογράψαμε; Ενδεχομένως εγώ θεωρώ ότι μπορεί να υπάρξει μια συμπληρωματική εν τω μέλλοντι νομοθετική παρέμβαση της πολιτείας για κάποια ζητήματα είτε αφηρημένως εννοιών είτε ενδεχομένως ελλειμματικής προσέγγισης σε συγκεκριμένες πράξεις. Εκείνο όμως για το οποίο δεν επέστην και για το οποίο νομίζω ότι δεν μπορεί να υπάρξει βάσιμος αντίλογος, είναι ο τρόπος αυτής της προσαρμογής που προτείνεται, το ότι δεν έχετε προσδώσει σ' αυτόν τον τρόπο περιεχόμενο συγκεκριμένο. Εκείνο, λοιπόν, που δεν μπορεί να κατανοηθεί είναι αυτός ο τρόπος προσαρμογής με παρεκκλίνουσα συμπεριφορά ευθεία, μη αποδεχόμενη δηλαδή νομοθετικά αυτά που συγκεκριμένως υιοθετήσαμε, που υιοθετήσατε εσείς ως προηγούμενη κυβερνητική πλειοψηφία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα μου επιτρέψετε να κάνω μια υπόμνηση του Κανονισμού, επειδή έχουμε και νέους Βουλευτές, και να θυμίσω ότι βάσει του άρθρου 66 οι ομιλητές αποτείνονται αποκλειστικά προς τη Βουλή και ποτέ προς Βουλευτή ή Βουλευτές και απευθύνονται από τη θέση τους προς τον Πρόεδρο και από το Βήμα προς τη Βουλή. Για να μην παρερμηνεύουμε τον Κανονισμό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Το ουσιαστικό περιεχόμενο, κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι αυτό είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, ευπρεπώς μιλήσατε και δεν προκαλέσατε αλλά επειδή απευθυνόσασταν προς τους Βουλευτές της άλλης παράταξης, πρέπει αυτό να ληφθεί από το Προεδρείο για να το γνωρίζουν και οι νέοι Βουλευτές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Ο άμεσος λόγος, κύριε Πρόεδρε, επιβάλλει πολλές φορές και διά εκστάσεως τρόπο ομιλίας. Νομίζω ότι ισχύει αυτό το οποίο εξεδηλώθη προηγουμένως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Πρέπει όμως να θυμίζουμε τον Κανονισμό γιατί πρέπει να κινούμαστε μέσα στα πλαίσια αυτά.

Ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Γεώργιος Παπαγεωργίου έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ανέμενε κανείς σήμερα ενώ συζητούμε το σημαντικό πρώτο κεφάλαιο του παρόντος νομοσχεδίου, η συζήτησή μας και το ενδιαφέρον μας να επικεντρωθεί σε συγκεκριμένες παρατηρήσεις επί των άρθρων, ώστε πράγματι να φανούμε και χρήσιμοι και ουσιαστικοί. Βεβαίως δεν στερείται κανείς του δικαιώματος να επανέρχεται στην αρχή, αλλά νομίζω ότι θα μας επιτρέψει ο κύριος Υπουργός ως παράταξη, ως ΠΑΣΟΚ και ως Βουλευτές να διαφωνήσουμε με την άποψη του και να του πούμε ευθέως ότι δεν έχουμε υποστεί κανένα σοκ, όπως είπατε στην πρωτολογία σας, κύριε Υπουργέ. Βεβαίως αυτό ίσως θα διευκόλυνε την Κυβέρνηση, ώστε να μην ενοχλείται όταν εδω ακούει διαφορετικές απόψεις και διαφορετικές φωνές απ' αυτές που αυτή θέλει να «επιβάλει».

Βεβαίως και σεβόμαστε το αποτέλεσμα των εκλογών, αλλά παράλληλα δεν απεμπολούμε το δικαίωμά μας ως εκπρόσωποι

σ' αυτήν την Αίθουσα του 40% και κάτι του ελληνικού λαού να διατηρούμε, παρά το σοκ που θέλετε να μας αποδώσετε, τη διαύγειά μας και προπαντός να υπηρετούμε τη συνείδηση της παράταξής μας, τη συνείδησή μας, τη συνείδηση των ανθρώπων που μας έστειλαν σ' αυτήν την Αίθουσα.

Έχουμε απέναντι στις αξίες, στις ιδέες, αλλά και στους αγώνες μας σαν παράταξη υποχρέωση να προστατεύουμε τα ατομικά δικαιώματα και τις ατομικές ελευθερίες και παράλληλα και κυρίως και το νομικό μας πολιτισμό –για τον οποίο δεν αναφέρθηκε μόνο η παράταξή μας, αλλά και ο κ. Κωνσταντόπουλος και άλλοι συνάδελφοι εδώ κι από άλλες παρατάξεις- ο οποίος με αυτό το νομοθέτημα νοθεύεται επικίνδυνα.

Σας επισημόναμε –και Βουλευτές της παράταξής σας, για παράδειγμα το αναφέρω αυτό της ακαμψίας σας- αυτήν την περιβόητη εικοσιτετράωρη προθεσμία. Σας ξαναλέμε, λοιπόν, και πάλι ότι είναι δώρο άδωρον αυτή η προθεσμία, διότι ουσιαστικά δεν παρέχει καμία ευχέρεια και κανένα δικαίωμα. Εσείς μας απαντήσατε και πάλι ότι αυτό ισχύει ως δεδομένο στο ποινικό μας σύστημα. Και εμείς, λοιπόν, σας απαντάμε και πάλι, για να σας δώσουμε και τη διαφορετικότητα της αντίληψής και της νοοτροπίας μας, ότι είμαστε εδώ για να αλλάζουμε σε οποιαδήποτε στιγμή στη ροή του χρόνου και των γεγονότων τα κακά δεδομένα.

Τέλος, απορρίπτω και σας επιστρέφω στην παράταξή σας και στην Κυβέρνησή σας και σε σας, κύριε Υπουργέ –καθ' ότι με αφορά εμένα, αλλά και την παράταξή μου και πιστεύω ότι ερμηνεύω και τα αισθήματα των συναδελφών μου- τη φράση για πολιτικό καιροσκοπισμό. Εμείς δεν είμαστε με την ιδέα της αντιγραφής, σας το έχουμε τονίσει πολλές φορές και στην επιτροπή και σήμερα. Είμαστε υπέρ της προσέγγισης του νομοθετήματος, το οποίο εδώ θα πονήσουμε προς τις αποφάσεις πλαίσιο της επιτροπής. Κυρίως θα θέλαμε να σας πούμε ότι δεν είμαστε υπέρ της επιβολής των νομοθετημάτων. Όπως και ο επιστημονικός κόσμος σας απήντησε, και ο πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου, αλλά και οι άλλοι φορείς που έμμεσα δεν ήρθαν στην επιτροπή, λόγω της ταχύτητας με την οποία τους καλέσατε, έτσι και εμείς θέλουμε να γίνεται διάλογος, να γίνεται κτήμα του λαού, να το κατανοούν όλες οι τάξεις, επιστημονικοί και μη φορείς και παράγοντες και μετά να νομοθετούμε. Εσείς αυτό το λέτε καθυστέρηση, αυτό είναι δικαίωμά σας.

Κλείνω με τούτο, κύριε Υπουργέ. Μας κατηγορήσατε για πολιτικό καιροσκοπισμό, θεωρώ ακραία την έκφραση, γιατί καθυστέρησαμε –υποτίθεται- να φέρουμε αυτό το νομοθέτημα όσο κυβερνούσαμε. Σας απήντησα βέβαια και στην επιτροπή, αλλά και χθες ότι προεκλογικά μας κατηγορούσατε ότι φέρναμε σωρηδόν τα νομοσχέδια και για πολύ χρόνο μέχρι πριν τις εκλογές η Βουλή περίπου έπρεπε νομοθετικά να αδρανή. Δεν θα χρησιμοποιήσω όμως την ίδια έκφραση, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης της Νέας Δημοκρατίας, όταν το κόμμα σας που κάνει μία μεγάλη προσπάθεια να προσεταιρισθεί και να εμφανισθεί ως οικείο με το μεσαίο χώρο, φέρνει αυτό το νομοσχέδιο αναγκάζοντας να παραταθούν οι εργασίες της Βουλής μετά τις Ευρωεκλογές. Εσείς θα το χαρακτηρίσετε. Πολλοί έχουν δώσει αυτήν την απάντηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εισερχόμεστε στο στάδιο των δευτερολογιών.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Ρόβλιας. Απών, διαγράφεται.

Ο κ. Αντώνης Φούσας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Όσο καλόπιστος κι αν είναι κανείς, δεν μπορεί να μη διερωτηθεί για τη συμπεριφορά των συναδελφών του ΠΑΣΟΚ.

Δεν ξέρω, κύριοι συνάδελφοι, ποια φράση είναι πιο βαρύτερη: ο πολιτικός καιροσκοπισμός που είπατε ότι είπε ο Υπουργός ή ο πολιτικός αναλφαβητισμός που εσείς και μάλιστα ο εκπρόσωπός σας είπε για τον Υπουργό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Εγώ δεν δέχομαι ως Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ να μου αποδίδουν αυτόν τον όρο. Αυτό είπα εγώ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Επαναλαμβάνω, λοιπόν, δεν χρειάζο-

νται υπερβολές στο χώρο αυτό.

Θέλω να σας πω να δείτε λίγο τη δική σας ευθύνη. Πρώτον, είχατε την υποχρέωση αυτό το νομοσχέδιο να το φέρετε μέχρι 31 Δεκεμβρίου. Μην το ξεχνάτε αυτό. Μέχρι 31 Δεκεμβρίου έπρεπε να ψηφιστεί. Είχατε υποχρέωση με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό έπρεπε να κάνετε και δεν το κάνατε.

Και όχι μόνο αυτό. Δείτε τι περιεργα συμβαίνουν. Έρχεται ο δικός σας Υπουργός, το προσυπογράφει, παίρνει δέσμευση μέχρι 31 Δεκεμβρίου, δεν το κάνει αυτό και έρχεται η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να το κάνει σε τρεις μήνες. Πραγματικά πρέπει να υπογραμμίσω ότι αυτό που έκανε το Υπουργείο Δικαιοσύνης είναι άθλος, διότι αυτό το νομοσχέδιο έπρεπε να υποστεί επεξεργασία από τη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή, υπέστη αυτήν την επεξεργασία και το φέρνει μέσα σε τρεις μήνες. Εσείς όμως δεν το φέρατε.

Έρχεται, λοιπόν, στην επιτροπή και δηλώνει ο εισηγητής σας ότι έχουμε μια επιφύλαξη για το αν θα ψηφίσουμε ή όχι αυτό το κεφάλαιο στην επιτροπή και έρχεστε τώρα και γίνεστε λάβροι, διότι πράγματι έτσι εκτιμήσατε ότι πρέπει να κάνετε αντιπολίτευση ή διότι έτσι συμφέρει να αντιμετωπίσετε τα εσωτερικά σας προβλήματα.

Δεν είναι έτσι τα πράγματα. Ο ελληνικός λαός καταλαβαίνει πράγματι πολύ καλά τι συμβαίνει. Κανείς δεν μπορεί να μονοπωλεί την ευαισθησία όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα. Κανένας. Είπα και προηγουμένως ποια είναι η Παράταξη που έχει, πράγματι, τα περισσότερα θύματα από την τρομοκρατία και που δικαιούται μερικές φορές να αντιμετωπίζει με μεγαλύτερη ευαισθησία και υπερβολή αυτά τα θέματα.

Θέλω να κάνω μια διευκρίνιση για τον εαυτό μου, κύριε Υπουργέ. Κύριε Πρόεδρε, αλλά να απευθυνθώ και σε σας, κύριε συνάδελφε, που είστε εισηγητής του κόμματος του ΠΑΣΟΚ. Ήταν λάθος όταν υποστηρίζαμε την άποψή μας για τις είκοσι τέσσερις ώρες. Η αλήθεια είναι πράγματι το 451 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Στην περίπτωση εφέσεως κατά βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών –και η έφεση πρέπει να κριθεί από τον Άρειο Πάγο- η δική μας Ποινική Δικονομία ορίζει μόνο είκοσι τέσσερις ώρες.

Επομένως, προσαρμόζεται το δικαίό μας εδώ, προσαρμόζεται και το νομοσχέδιο προς αυτήν τη ρύθμιση. Αντίθετα, πράγματι αποτελεί μια εξαίρεση και μια επαινετική πράξη της δικονομίας μας, αλλά βεβαίως και αυτής της ρυθμίσεως του Υπουργού, χωρίς να το προβλέπει ο νόμος-πλαίσιο, είμαστε από τις λίγες χώρες που επιτρέπεται να ασκηθεί έφεση κατά τέτοιων βουλεύματων, κάτι που δεν συμβαίνει σε άλλες χώρες γιατί από της εκδόσεώς του είναι αμετάκλητο το βούλευμα.

Θα ήθελα να πω και κάτι ακόμη. Νομίζω ότι κατέπεσε η ανησυχία όσων πίστευαν ή υπεστήριζαν ότι υπάρχει κίνδυνος να εκδοθούν ημεδαποί. Νομίζω ότι αυτό το θέμα ξεκαθαρίστηκε πλήρως. Επίσης, ξεκαθαρίστηκε πλήρως και το θέμα του τρόμου. Είναι αλήθεια ότι η διάταξη περί απειλής του Ποινικού μας Κώδικα προβλέπει αυτή τη φράση όπως είπε και ο Υπουργός «όποιος με τη συμπεριφορά του προκαλεί τρόμο και ανησυχία». Άρα, λοιπόν, προβλέπεται στον Ποινικό μας Κώδικα. Επίσης, όταν λέει «σοβαρή απειλή» εγώ συμφωνώ απολύτως με την διατύπωση αυτή. Έχει μια πρόσθετη εγγύηση η φράση «σοβαρή απειλή».

Θα ήθελα να πω κάτι ακόμη και να τελειώσω με αυτό. Πολύς λόγος έγινε για το άρθρο 1, παράγραφος 1 του νομοσχεδίου όταν και εγώ υπεστήριξα, ότι πράγματι δεν πρέπει κανείς να συλλαμβάνεται, προκειμένου να του ασκηθεί ποινική δίωξη. Στο σημείο αυτό έχετε λάθος να υποστηρίζετε ότι πράγματι εδώ θα εκδοθεί ο ύποπτος και ούτε είναι σωστό αυτό που υποστηρίχθηκε από πολλές πλευρές. Δυστυχώς, η αλήθεια είναι, ότι στη χώρα μας προκειμένου να ασκηθεί δίωξη ή για όποιον ασκείται ποινική δίωξη, δεν χρειάζεται να έχουμε ούτε καν ενδείξεις, ούτε αποχρώσεις ενδείξεις. Οι δίωξεις ασκούνται και για εκείνους για τους οποίους υπάρχουν υπόνοιες και από εκεί και πέρα ξεκαθαρίζονται. Επομένως, το ότι υπάρχει κίνδυνος να έχουμε έκδοση για έναν ύποπτο, αυτό υπάρχει σε κάθε περίπτωση. Αυτό υπήρχε και αυτή είναι η αλήθεια. Βεβαίως, μετά ταύτα, τα πάντα ξεκαθαρίζονται.

Επομένως, ο υπερβολικός τρόπος υποστήριξης και μάλιστα για να μη δημιουργηθούν και εντυπώσεις, ότι με το νομοσχέδιο αυτό υπάρχει κίνδυνος να εκδοθεί ένας ύποπτος και μόνο, δεν είναι αληθές ότι για πρώτη φορά γίνεται. Έτσι ήταν πάντοτε και έτσι προβλέπει το σύστημά μας για να ασκούνται ποινικές διώξεις.

Αλλού είναι το θέμα, στο να μη συλλαμβάνονται προτού ασκηθούν διώξεις.

Τέλος, όπως φαίνεται από τα πράγματα, αυτό το νομοσχέδιο ασφαλώς έχει τα προβλήματά του. Είναι, όμως, ένα νομοσχέδιο που πρέπει να προσαρμοστεί προς τους νόμους-πλαίσιο οι οποίοι υπεγράφησαν από το ΠΑΣΟΚ όπως και το συγκεκριμένο νόμο- πλαίσιο. Επαναλαμβάνω αυτό που είπα και το πρωί: Όσο καλύτερο μπορούσε να γίνει αυτό το νομοσχέδιο, πραγματικά έγινε και συμφωνώ. Αντίθετα, παρά τις προσπάθειες που έγιναν κατά την υπογραφή του νόμου-πλαισίου -και εκεί έγιναν προσπάθειες κατά την άποψή μου- μπορούσαν να γίνουν ακόμα περισσότερα, όπως έγινε και όπως αναφέρθηκε για την Αυστρία και τη Γερμανία σε άλλα θέματα.

Επαναλαμβάνω ότι ψηφίζω αυτό το νομοσχέδιο, ψηφίζω αυτές τις διατάξεις με τις παρατηρήσεις που είχα την τιμή να κάνω.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Κύριε Φούσα, η Αυστρία στηρίχθηκε στην επιφύλαξη επί του πλαισίου απόφασης που είχε έγκαιρα διατυπώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων από 1 έως και 39 και θα γίνει η ψήφισή τους κεχωρισμένως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 13 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 14, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 14 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 15, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 15 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 16, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 16 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 17, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 17 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 18, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 18 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 19, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 19 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 20, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 20 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 21, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 21 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 22, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 22 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 23, ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 23 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 24, ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 24 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 25, ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 25 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 26, ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 26 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 27, ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 27 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 28, ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 28 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 29, ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 29 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 30, ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 30 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 31, ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 31 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 32, ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 32

έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 33, ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 33 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 34, ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 34 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 35, ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 35 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 36, ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 36 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 37, ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 37 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 38, ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 38 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 39, ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 39 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.
 Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;
ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.
 Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 13.29' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Πέμπτη 24 Ιουνίου 2004 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

